

01 G
-2017-
4498

F4 21738

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK LEIPZIG

0024907768

77397

V. habet
3

AESCHYLI PERSAE.

RECENSUIT

JOHANNES OBERDICK,
PHIL. DR.

BEROLINI MDCCCLXXVI.

F. VAHLEN.

AESCHYLI PERSAE.

RECENSUIT

JOHANNES OBERDICK,

PHIL. DR.

BEROLINI MDCCCLXXVI.

F. VAHLEN.

UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
LEIPZIG

0161-2017-4498

COMENIUS
BUCHEREI
LEIPZIG

1949 A 1121

PRAEFATIO.

Ex Aeschyli tragoeidiis, quae ad nostram memoriam manserunt, antiquissima est Persarum fabula. Eam enim sub Menone quem Ol. 76, 4 = anno 472 a. Chr. archontem fuisse Diodorus¹⁾ est testis, a poeta doctam esse ex didascalia in cod. Mediceo perscripta scimus. Neque vero multo ante quae ad Salamina cum ab omnibus Graecis tum in primis ab Atticis praecclare erant gestae res a Phrynicho poeta ad scaenarum actus compositae erant in Phoenissis, quas sub Adimanto, qui Ol. 75, 4 = anno 476 a. Chr. magistratum gessit, Athenis actas esse veri simile est. Plutarchus²⁾ enim memoriae tradit, illo anno a Phrynicho fabulam aliquam esse datam chorumque a Themistocle exstructum. Inde autem quod Phoenissae, cum in iis victoria navalis ad Salamina reportata describeretur, in rebus gestis Themistoclis tractandis maxime versatae sunt, effici cogique potest, eam ipsam fuisse fabulam, quae sub Adimanto acta esset. Cuius tragoeiae argumentum simplissimum fuit. Acta enim est res Susis in nobilissima Persarum urbe. Eunuchus quidam qui stragulis tegebatur solia eorum qui-

1) Diod. XI, 52.

2) Plut. Them. c. 5. Θεμιστοκλῆς Φρεάριος ἔχορήγει, Φρύνιχος ἐδίδασκεν, Ἀδείμαντος ἤρχεν.

bus, cum Xerxes abesset, regni procuratio erat demandata, prologum recitavit, cuius primum versum Glaucus Reginus³⁾ memoriae mandavit:

»Τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.«

Chorum autem constituit poeta ex Phoenissis mulieribus, quarum mariti Persarum classi attributi contra Graecos profecti erant.⁴⁾ Quare cum Phrynicus Persarum cladem statim in initio dramatis enarrasset neque locum reliquisset actioni, tragediae argumentum in solis lamentationibus et carminibus lugubribus positum fuisse appareat. Dulcedine autem suavitateque carminum politissima arte perfectorum maxime insignem fuisse Phrynicum omnes auctores consentiunt.⁵⁾ Quam Phrynichi tragediam Aeschylum, cum Persas scribebat, imitatum esse Glaucus Reginus memoriae prodidit in libro qui fuit *περὶ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν τε καὶ μουσικῶν*.⁶⁾ Et id quidem Aeschylus ipse apud Aristophanem praedicat, se carmina a Phrynicho confecta imitanda sibi proposuisse eaque formosiora reddidisse, quod quodammodo ad Persarum v. v. 126—139; 256—290 referendum esse coniectura assequi licet.⁷⁾ Sed cum actio a Phrynicho instituta esset simplicissima atque res ab uno

³⁾ cf. Argumentum Persarum in cod. M. traditum.

⁴⁾ Aeschl. Pers. v. 418. v. 889.

⁵⁾ Arist. Vesp. 219 μέλη ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα, quibus verbis significat poeta Phrynichi carmina in Phoenissis expressa. Φρύνιχος δὲ ἐγένετο τραγῳδίας ποιητὴς, δις ἔγραψε δρᾶμα Φοινίσσας, ἐν ᾧ μέμνηται Σιδωνίων. τὰ δὲ μέλη εἶπε διὰ τὴν γλυκύτητα τοῦ ποιητοῦ. Ἀλλως. ὅτι δὲ ὀνόματος ἦν χαθόλου μὲν ὁ Φρύνιχος ἐπὶ μελοποιίᾳ, μάλιστα δὲ τὸ ἐκ τῶν Φοινίσσων αὐτοῦ τὸ οὐκὶ Σιδῶνος προλιπόντα ναόν «ἢ »Σιδώνιον ἀστυ λιπόντες«. — schol. — Av. 750 ἔνθεν, ὕσπερ ἡ μέλιττα, Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο χαρπὸν, ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν ὥδην et schol. ad hunc locum. — Ran. 940 (910). 1334 (1299).

⁶⁾ cf. Plut. de mus. pag. 1132 E. — Argum. Pers. — Müller. hist. Graec. min. II, 23.

⁷⁾ Ran. 1325. sequ. (1298) ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐσ τὸ χαλὸν ἐκ τοῦ χαλοῦ — ἦνεγχον αὔθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ — λειμῶνα Μουσῶν ερὸν ὀφθείην δρέπων et schol. ad h. l. —

actore ageretur, Aeschylus non solum viam ad ipsam perfectionem tragœdiae aperuit cum alterum adiiceret actorem et diverbum inveniret, sed ut Phidias simulacra ex auro eboreque finxit, in quibus cum summa formarum maiestate praeclara inerat pulchritudo, ita ille tragœdias scripsit et argumenti dignitate insignes et dicendi gravitate cum summa venustate coniuncta. Quam eximiam poetae artem iam in Persarum fabula manifestam esse et perspicuam quis est quem fugere possit?

2. Cuius tragœdiae chorus ex duodecim Persarum senibus constitutus erat, in nobilissimo loco natis, ad quos Xerxes, cum in Graeciam abiret, regnum administrandum detulerat. Dramatis autem personæ ita duobus actoribus impositae erant, ut protagonistes nuntium et Dareum ageret, deuteragonistes Atossam et Xerxem. Fabula Susis acta est ante regiam, quam scaena monstrabat. Ex media porta qua aditus in regiam patebat Atossa prodiit in proscaenium, cuius in dextra parte tumulus Darei fuit. Umbram autem Darei per ianuam pensilem (*ἀναπίεσμα*) in summum tumulum machina aliqua subito sublatam eodemque modo ex oculis spectantium ad ea quae infra erant abstractam esse veri simile est.⁸⁾ Per dextrum ostium chorus in orchestram escendit; ab laeva parte nuntius et Xerxes in scaenam progressi sunt. Ubi fabula peracta est, Xerxes, quem chorus subsequebatur, per medium portam in regiam processit.

3. Constat Persarum fabulam, cum prius Athenis in scaenam delata esset, iterum Syracusis actam esse (*ἀνεδιδάχθη*), quam in urbem ab Hierone, et artificum et poeta-

⁸⁾ Pers. v. 841 ἐγὼ δ' ἀπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον χάτω. schol. A. ad v. 681 τὸ τοῦ Δαρείου εἰδωλον ἐξ Αἰδου ἀνελθόν φησι πρὸς τοὺς Πέρσας — I. Sommerbrodtii de Aeschyli re scenica, P. I pag. XIX. XXXI. XXXVIII. XXXIX. Liegn. 1848.

rum benevolo patrono, arcessitus erat poeta.⁹⁾ Ubi Simo-
nide et Pindaro, qui et ipsi a nobilissimo illo rege invi-
tati tum temporis Syracusis vitam degebant, familiarissime
est usus.¹⁰⁾ Quem tum quidem inter annos 472 — 469
a. Chr. in Sicilia fuisse inde intellegi potest quod anno
468 a. Chr. Sophocles, tum admodum adolescens, cum eo
de palma certavit.¹¹⁾ Persarum autem fabulam priusquam
iterum ageretur, et retractatam a poeta et emendatam
esse veri simile est eamque ita commutatam usque ad
nostra tempora manasse. Id quidem constat iam veteres
grammaticos duplicem fuisse Persarum recensionem suspi-
catos esse. Ad Aristophanis enim versus, qui in Ranis
leguntur 1028, 1029

»ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἥκουσα περὶ Δαρείου τεθνεῶτος,
δὸ χορὸς δ' εὐθὺς τῷ χεῖρ' ὀδὶ συγκρούσας εἶπεν Ἰανοῖ«
haec scholia tradita sunt: 'Ἐν τοῖς φερομένοις Λισχύλου Πέρ-
σαις οὗτε Δαρείου θάνατος ἀπαγγέλλεται οὗτε χορὸς τὰς χεῖ-
ρας συγκρούσας λέγει Ἰανοῖ, ἀλλὰ τὰ μὲν πράγματα ὑπόκειται
ἐν Σούσοις καὶ περίφοβός ἐστιν ἡ μήτηρ Ξέρξου ἐξ δυείρου
τινός. χορὸς δὲ Περσῶν γερόντων διαλεγόμενος πρὸς αὐτὴν,
εἴτα ἄγγελος ἀπαγγέλλων τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν καὶ
τὴν Ξέρξου φυγήν. Χαῖρις δέ φησι τὸ Δαρείου ἀντὶ τοῦ
Ξέρξου.¹²⁾ σύνηθες γὰρ τοῖς ποιηταῖς ἐπὶ τῶν υἱῶν τοῖς τῶν

⁹⁾ Paus. I, 2, 3.

¹⁰⁾ Huc pertinent, quae apud Pindarum leguntur (Ol. I, 14)

ἀγλαῖς εται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἵα παιζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν.

¹¹⁾ Plutarchus (Cim. 8) Sophoclem memorat primis fabulis, quas
docuerit, victoriam reportasse ab Aeschylo. Quae tragica victoria in
marmore Pario ad Ol. 77, 4 refertur (= a. 468 a. Chr.). Postero autem
anno (Ol. 78, 1 = 467 a. Chr.) Aeschylum Thebaidem trilogiam Athenis
docuisse in didascalia cod. Med. traditum est.

¹²⁾ Eandem loci tractandi viam ingressus Weilius in scriptura περὶ
Δαρείου putat latere περὶ Δαδάκου, quem in principes Persarum ad
Salamina interfectos refert nuntius (v. 304).

πατέρων δυόμασι χρῆσθαι. πρὸς δν ἔστιν εἰπεῖν δτι ἐν τῷ δράματι λέγεται.

»Ξέρειης μὲν αὐτὸς ζῆ τε καὶ βλέπει φάος.«

‘Ηρόδικος δέ φησι διττὰς γεγονέναι τὰς καθέσεις¹³⁾ . . . καὶ τὴν τραγῳδίαν ταύτην περιέχειν τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην . . . δοκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ Πέρσαι ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου δεδιδάχθαι ἐν Συρακούσαις, σπουδάσαντος Ἰέρωνος, ὡς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν γ' περὶ κωμωδιῶν. "Αλλως. Δίδυμος, δτι οὐ περιέχουσι θάνατον Δαρείου οἱ Πέρσαι τὸ δρᾶμα. διὸ τινὲς διττὰς καθέσεις [τουτέστι διδασκαλίας] τῶν Περσῶν φασι, καὶ τὴν μίαν μὴ φέρεσθαι. τινὲς δὲ γράφουσι [Δαρείου] τοῦ Ξέρξου. οἱ δὲ δτι τοῖς κυρίοις ἀντὶ τῶν πατρωνυμικῶν κέχρηνται καὶ δτι ὁ Ξέρειης, οἱ δὲ, δτι εἶδωλον Δαρείου φθέγγεται, ἐκείνου τεθνήκότος δηλονότι.

Quae scholia inter se non cohaerere et ex compluribus hypomnematis conflata esse nemo est qui non intelligat. Maxime vero Herodici verba corrupta esse appareat. Sed qua in re omnes scholiastae haesitant, cum in Persarum fabula quae aetatem tulerit Darei mortem dicunt non commemorari neque chorum manibus collisis exclamare *ἰανοῖ*, non est cur eam omittamus. Nam inde quod illam rem Atheniensibus risum movisse Aristophanes auctor est concludere possumus, Aeschylum fabulam, cum iterum doceret, et retractasse et correxisse. Fuerunt quidem homines docti qui putarent, illud *ἰανοῖ* ex alia Aeschyli tragoedia sumptum esse, ut ex Phineo Welckerus, ex Glauco Gruppius, ex Phoenissis Vaterus, qui *Φοινίσσαις* pro *Φινεῖ* legi vult (proleg. ad Eur. Rh.); sed omnia ista prorsus repudianda

¹³⁾ διττοῦ γεγονέναι τοῦ θανάτου libri. διττὸν γεγονέναι τὸ δρᾶμα Schützius. διττὰ γεγονέναι τὰ δράματα Blomfieldus. δίχα γεγονέναι [τὰς καθέσεις, ὥν μίαν ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Δαρείου] θανάτου Fritschius. διττὰς γεγονέναι τὰς καθέσεις Dobraeus. — Post καθέσεις lacunam indicavi. — τουτ. διδ. uncs inclusit M. Schmidtius; Δαρείου del. Dind.

esse patet. Praeter hunc locum duo alii sunt ex quibus duplīcem fuisse Persarum recensionem perspici potest. Athenaeus enim (III p. 86 B) haec habet: *Αἰσχύλος δὲ ἐν Πέρσαις τίς ἀνήρει τοὺς (ἐν Πέρσαις τινὰς Dindorfius) νῆσους νηριτορόφους εἴρηκεν.* Quae cum in Persis non legantur, A. Heckerus ἐν *Περραιβίσιν* pro ἐν Πέρσαις scribi vult; Burneius (tent. de metris Aeschyli pag. 44) ea post ἐκράτυνε Pers. v. 900 inserenda esse opinatur, Hermannus de Aeschyl. psychost. p. 15 post v. 916. Sed frustra hac in re homines docti laboraverunt. Deinde in schol. Hermogen. (Bekk. Anecd. graec. p. 1073) ex Aeschyli Persis affertur vocabulum ὑπόξυλος, quod ibi non invenitur. Quare Welckerus (Nachtr. p. 178) et Langeus-Pinzgerus (Epist. crit. ad G. Hermannum) illam vocem ex Glauco depromptam Persarumque nomine totam trilogiam comprehensam esse putant. Sed haec omnia vana esse neque ratione disputata nemo non videt.

4. Una cum Persis Phineus et Glaucus fabulae scaenae commissae sunt quas *Προμηθεὺς σατυρικὸς* sequebatur, sive πυρκαεὺς, quo nomine hoc drama satyricum appellat Pollux X, 64. Persas autem, Phineum, Glaucum, quem Potnensem fuisse et in libris Laurentiano recentioribus memoriae est traditum et inde colligi potest, quod altera fabula, quae inscripta erat *Γλαῦκος Πόντιος*, haud dubie satyricis adnumeranda est, argumenti perpetuitate arte inter se coniunctas fuisse neminem fugere potest qui severarum legum quibus Aeschylus in formandis trilogiis usus est, non sit ignarus. Et in prima quidem fabula Phineum vatem quem Salmydessi in urbe Thraciae regnasse Appollodorus auctor est (I, 8'), recte Welckerus docuit non solum Argonautis viam descriptsse qua in Colchidem pervenirent, sed etiam bella posterioribus temporibus inter Asiae populos et eos

qui Europam incolebant oritura vaticinatum esse. Cuius tragoeiae quod unicum ad nos pervenit fragmentum¹⁴⁾

καὶ φευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ερυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾶς,
quin ex oratione Phinei Harpyiarum importunitatem deplorantis depromptum sit vix dubitare possumus. — Denique in tertia trilogiae fabula res ad Plataeas gestas tractatas esse et ex iis quae Pers. v. 796 sequ. Dareum de Persis in Graecia relictis dicentem facit Aeschylus et ex fragmentis huius tragoeiae dilucide appetet. Aptissime autem hoc rettulit Westphalus, quae Herodotus (IX, 20) de proelio equestri memoriae mandavit ab Atheniensibus cum Massistio Persarum duce commisso. Quo in proelio cum Massistii clades inde nata esset, quod equus eius telo transfixus corruit, facile fuit ad credendum Glaucum illum Taraxippum, quem daemonem Potniis in Boeotiae urbe oriundum¹⁵⁾ in ludis Isthmicis certantium equos consternare putabant¹⁶⁾, illius rei auctorem fuisse itaque Atheniensibus haud dubiam victoriam peperisse. Optime autem ad haec conveniunt ea quae ex Glauco Potniensi ad nostram memoriam manse runt. Orationi enim qua Athenienses ad fortiter pugnandum admoniti sunt, attribuendus est versus, quem scholiastes ad Platonis Cratylum¹⁷ attulit:

ἀγῶν γὰρ ἀνδρας οὐ μένει λελειμμένους.
Tum pugna ipsa hisce describitur versibus:

14) Athen. X, 421. F.

15) De Glauco Potniensi haec tradit Probus ad Virg. Georg. III, 267. Potnia urbs est Boeotiae, ubi Glaucus, Sisyphi filius et Meropes, ut Asclepiades in *Tραγῳδουμένων* libro primo ait, habuit equas quas ad sueverat humana carne alere, quo cupidius in hostem irruerent et perniciosius. Ipsum autem, cum alimenta defecissent, devoraverunt in ludis funebribus Peliae. cf. Paus. III, 18, 9. V, 17, 4. Apoll. I, 9, 3. III, 9, 2.

16) Paus. VI, 20, 9. Herm. de Hippodromo Olymp. pag. 400. Opusc. tom. VII.

17) schol. Plat. Cratyl. pag. 376 Bekk.

ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῷ νεκρός,
ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἥσαν ἐμπεφυρμένοι.¹⁸⁾

Victoria autem reportata Athenienses caesum Masistium ad castra traxerunt tamquam lupi rapaces captum hinnuleum:

εἰλκον δ' ἄνω λυκηδὸν, ὥστε διπλόοι
λύκοι νεβρὸν φέρουσι ἀμφὶ μασχάλαις.¹⁹⁾

Extremum tragoediae canticum, ex quo unum versum²⁰⁾ accepimus:

»εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν«

Aristophanem imitatum esse in Ranarum exodio vedit Westphalus.

Quale satyrici dramatis argumentum fuerit, quod *Προμηθεὺς πυρκαεὺς* inscriptum erat, ex iis intellegi potest quae Plutarchus Mor. 86, f. tradit: τοῦ δὲ σατύρου τὸ πῦρ, ὡς πρῶτον ὥφθη, βουλομένου φιλῆσαι καὶ περιλαβεῖν (ita Nauckius. περιβαλεῖν libri), ὁ *Προμηθεὺς*

»τράγος γένειον ἀρα πενθήσεις σύ γε«.
καίει τὸν ἀφάμενον, ἀλλὰ φῶς παρέχει καὶ θερμότητα καὶ τέχνης ἀπάσης ὅργανόν ἔστι τοῖς χρῆσθαι μαθοῦσιν.²¹⁾

5) Aeschyli quae in codice Mediceo s. Laurentiano supersunt typis exprimi iussit R. Merkelius, Oxonii 1871. Neque vero praetermittenda sunt quae ex illo libro descripta Guilelmus Dindorfius et commentariis in Aeschylum (poet.

¹⁸⁾ schol. Eurip. Phoen. 1201 »τροχοί τ' ἐπήδων ἀξονες δ' ἐπ'
ἀξοσι—νεκροὶ δὲ νεκροῖσιν ἔξεσωρεύοντ' ὅμοις: καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν
Γλαύκῳ Ποτνιεῖ «ἐφ' ἄρματος... ἐμπεφυρμένοι». ἐμπεφυγμένοι cod.
August. Eurip. ἐμπεφυρμένοι Valckenaerus. ἐμπεφυσμένοι Bothius.
Priorem versum attulit Aristophanes Ran. 1439, quem scholiastes ἐκ
Γλαύκου Ποτνιέως τοῦ Αἰσχύλου sumptum esse dicit.

¹⁹⁾ schol. Il. 13, 198. Eustath. 927, 39. — δ' addidit Hermannus.

²⁰⁾ schol. Arist. Ran. 1528 (Dübner).

²¹⁾ Epiphan. Ancor. vol. 2 p. 109a. Eustath. pag. 415, 7. Dindorf.
fgt. Aeschyl. 190.

scaen. ed. V. Lipsiae in aedibus B. G. Teubneri 1869) adiunxit et in praefatione ad Aeschyli tragoedias (V. ed. Lipsiae 1865) protulit. Reliquorum librorum lectiones in Schuetzii, Butleri, Wellaueri, Langei et Pinzgeri, Blomfieldi, G. Hermanni commentarios congestae sunt. Scholia et ex codice Mediceo deprompta et quae dicuntur Byzantina publici iuris fecit G. Dindorfius, Oxonii 1851. Quibus subsidiis instrutus quae cognitione digna videbantur ex cod. Mediceo adnotavi, sive quid ad criticam artem exercendam inde percipi, sive indoles atque condicio ipsius codicis cognosci potest. Neque enim operae pretium est permulta scripturae menda, vilia illa atque futilia, qualia sunt *χάτι*, *ἀντὸσ*, *ὅτιδ* *επὶ*, *δι* *επειν*, *δ'* *ευρύπόροιο*, ubique perscribere. Recentiorum librorum lectiones quas in orationis continuitatem recepi accurate attuli. Quos emendavi locos depravatos vel scholiis vel aliis testimoniis breviter illustravi.

Scribebam Glacii mense Decembri, 1875.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησι Φρυνέζου τὸν Πέρσας παραπεποῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην,

»Τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων«.

πλὴν ἔχει εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν τῇ ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἥτταν, στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις· ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν.¹⁾ καὶ ἔστιν

1) Quae in M. inserta sunt »τῶν δὲ χορῶν τὰ μέν ἐστι παροδικὰ, δτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστι, ὡς τὸ »Τύριον οἶδμα λιποῦσα« (Eurip. Phoen. 202). τὰ δὲ στάσιμα, δτε ἵσταται καὶ ἀρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος· τὰ δὲ κομματικὰ, δτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίγνεται« ex grammatici cuiusdam libello excerpta hinc removit Blomfieldus.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς²⁾, καὶ πεζῇ μὲν ἐν Ψυτταλείᾳ³⁾ νικηθεῖς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, διὰ Θεσσαλίας φεύγων διεπεραιώθη⁴⁾ εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις,
Γλαύκῳ,⁵⁾ Προμηθεῖ.

2) In recentioribus libris addita sunt «*πάπον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτά, ἥ καὶ δεκατέσσαρας».*

3) Quod in M. scriptum est «ἐν Πλαταιαῖς» depravatum esse patet. In Persis enim de proelio Plataeensi sermo non est nisi paucis illis versibus (v. 815 sequ.), quibus Darei umbra eorum interitum, qui in Graecia relicti erant, choro est vaticinata. Accedit quod cum proelium ad Plataeas uno anno post factum sit quam Xerxes ex Graecia egressus erat, absonta sunt atque absurdā, quae in argumento nostro leguntur «ἐν Πλαταιαῖς νικηθεῖς .. διὰ Θεσσαλίας φεύγων εἰς τὴν Ἀσίαν». Quae autem ex Herodici commentario ad Aristoph. Ran. v. 1028 in scholio supra adlato tradita sunt, ea huc referre non debebat Weilius. Manifestum enim est, illud τὴν τραγῳδίαν ταύτην, cum haud dubie ante τὴν nonnulla evanuerint, ad Persarum fabulam non spectare. Quod de Glauco Potniensi dictum fuisse veri simile est. Quae cum ita sint, dubitari non potest, quin ἐν Ψυτταλείᾳ legendum sit.

Psytalia autem, insula scopulosa saxosaque, prope ab Atticae ora sita, nobilissima est clade, quam Persis ibi a Xerxe constitutis eodem tempore, quo proelium navale ad Salamina commissum est, intulit Aristides. Quod egregium facinus Aeschylus in Persis (v. 435—v. 480) luculenter descripsit. cf. schol. Pers. v. 447 et v. 728. Etiam in schol. Med. v. 277 ἥ ἐν Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς et in schol. A. v. 675 τὰ ἐν Πλαταιαῖς γεγενημένα pro ἐν Πλαταιαῖς scribendum esse ἐν Ψυτταλείᾳ patet.

4) Iure huic verbo notam adscripsisse videtur Weilius.

5) Ποτνιεῖ additum est in libris recentioribus.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.

ΞΕΡΞΗΣ.

X O P O Σ.

μαρτυρίαν διελέγοντι Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
 Ἐλλάδ' ἐς αἶν πιστὰ καλεῖται
 καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
 ἑδράνων φύλακες,
 5 κατὰ πρεσβείαν οὓς αὐτὸς ἄναξ
 Ξέρξης βασιλεὺς Δαρειογενῆς
 εἶλετο χώρας ἐφορεύειν.

παραπομπὴν διελέγοντι ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
 καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἥδη 47, 57
 10 κακόμαντις ἄγαν δροσολοπεῖται
 θυμὸς, ἔσωθεν, Βαύζει *γνωμήν* (μαρτυρίαν διελέγοντι)
 πᾶσα γὰρ ισχὺς Ἀσιατογενῆς
 ὥχωκε, νέον δ' ἄνδρα βαύζει. *τυδος* (τυδοῦ - πατέρου)
 κοῦτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἵππεὺς

v. 2 πιστὰ M. πιστὰ schol. vet. M. *Πίστα* grammaticus quidam, quem Didymum fuisse veri simile est. οἱ ὑπομνηματισάμενοί φασιν ὅτι ἑαυτοὺς λέγουσιν πιστώματα Περσῶν οἱ κατὰ τὸν χορόν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι πόλις ἐστὶ Περσικὴ Πίστειρα, ἦν συγχώφας Πίστα ἔφη. — οἱ δὲ ἀλλως ὑπομνηματισάμενοί φασιν, ἡμεῖς ἐσμεν οἱ πιστοὶ χρηματοφύλακες Περσῶν.» schol. M. v. 6. Post δαρειογενῆς in M. addita sunt δαρείου διὼσ. — Δαρειογενῆς Triclinius. v. 9 πολυχρύσουσ στρατιᾶς M. πολύγειρος Weilius. v. 10 ἄγαν M. v. 12. Ἀσιατογενῆς spurium videtur. ἀσιατογενῆς Turnebus. Ἀσιητογενῆς Blomfieldus. Ἀσιαδογενῆς Stanleius. fort. Ἀσίας τε γένος. v. 13 οἰχωκεν ἔον δ' M. Item Soph. Ai. 896 οἰχωκ' M. ὥχωκε ex Herodiano περὶ μεγάλου ῥήματος ap. Koen. ad. Greg. Cor. p. 66 et Choerobosco p. 554, 10 ed. Gaisf. restituit Dindorfius. νέον δ' ἄνδρα = πᾶσαν τὴν νεότητα. cf. v. 479 πόλιν Περσῶν ποιθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός. v. 630 νεολαία γὰρ ἥδη κατὰ πᾶσ' ὅλωλεν. — βαύζει ὄλαχτεῖ Hesych. ἀνακαλεῖται schol. P. = latratu requirere. — Subiectum Ἀσία ex Ἀσιατογενῆς repetendum. — v. 14 κ' ὀντέτι σ ἄγγελος ὀντέτι σ M.

1*

- 15 ἀστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται.
 οἵτε τὸ Σούσων ἡδ' Ἀγβατάνων 15
 καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἔρχος
 προλιπόντες ἔβαν,
 οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,
 20 πεζοί τε βάδην
 πολέμου στῖφος παρέχοντες. 20
 οἵος Ἀμίστρης ἡδ' Ἀρταφρένης
 καὶ Μεγαβάτης ἡδ' Ἀστάσπης,
 ταγοὶ Περσῶν,
 25 βασιλῆς βασιλέως ὅποχοι μεγάλου,
 σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
 τοξοδάμαντές τ' ἡδ' ἵπποβάται,
 φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
 φυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.
 30 Ἀρτεμβάρης δ' ἵπποχάρμης
 καὶ Μασίστρης, δ τε τοξοδάμας 30
 ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης δ',
 ἵππων τ' ἐλατήρ Σοσθάνης.
 ἄλλους δ' δ μέγας καὶ πολυθρέμμων
 35 Νεῖλος ἔπεμψεν · Σουσισκάνης,
 Πηγασταγῶν Αἰγυπτογενῆς, 35

v. 16 ἐχβατάνων M., sed. v. 502 Ἀγβατάνων v. 887 Ἀγβάτανα,
 quam formam antiquiore dedit Brunckius. v. 17 κίσσινον M. κίσσιον
 a pr. m. Vit. Κίσσιον Blomfieldus. v. 18 ἔβαν M. cf. Eur. H. f. 662
 ἔβαν. Phoen. 1246 ἔσταν. v. 19 τοὶ μὲν . . . τοὶ δὲ Blomf., sed cf.
 Rossbach. et Westph. Metr. II p. 412. — νηῶν M. ναῶν superscripto η
 Lips. v. 22. ἀρ ταφ ἐ . . . νησ M. Ἀρταφρένης schol. M. ὑπέρθεσις
 διὰ τὸ μέτρον. Immo, Ἀρταφρένης est vetustior forma Persica. v. 23
 μεταβάτησ M. v. 29 εὐτλήμονι M. εὐτλήμονι Par. A. B. et ex ἀτλήμονι
 correctum a m. pr. G. εὐτλήμονι θυμῷ Hartungus. ἐν τλήμονι πείση ~~θ~~. v. 23
 Heimsoethius. πίστει i. e. θάρσει Weilius coll. Simon. epigr. 38 εὐτόλμῳ
 φυχᾶς λήματι πειθόμενοι. Sed nihil mutandum. v. 31 τοξήρης, ne
 idem vocabulum τοξοδάμας iterum adhibeat poeta, Weilius. v. 32
 ἴμαῖος M. — φαρανδάκησ M. Verior videtur huius nominis forma, quae
 apud Herodotum est, Φαρανδάτης. v. 35 Σουσισκάνης· τινὲς διαιροῦσι
 Σουσις, Κάνης καὶ Πηγάς, (καὶ) Ταγών. τὰ γὰρ δνόματα πέπλακε καὶ οὐκ
 ἔστι Αἰγυπτιακά. s. M. v. 36 πηγαστάγων M. πηγασταγῶν G. aliique.—
 αἰγυπτογενῆσ M. Αἰγυπτογενεῖς Weilius, quod correxit Dindorfius ad τ'. cf. v. 51
 Αἰγυπτογενεῖς

δ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας Ἀρσάμης, τάς τ' ὡγυγίους 956. *Ἐπ., 2389.*
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
40 καὶ ἐλειοβάται, ναῶν ἐρέται *Thuk. I, 110*
δεινοὶ πληθός τ' ἀνάριθμοι. 40
ἀβροδιαίτων δ' ἐπεται *Λυδῶν*
ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἡπειρογενὲς (*Τικτικ. 780*)
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μιτρογαθῆς ρ
45 Ἀρκτεύς τ' ἀγαθὸς, βασιλῆς δίοποι,
καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους 45
πολλοῖς ἀρμασιν ἐξορμῶσιν,
δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη,
φοβερὰν δψιν προσιδέσθαι.
50 στεῦται δ' ἱεροῦ Τμώλου πελάται
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι, 50
Μάρδων, Θάρυβις, λόγγης ἄχμονες,
καὶ ἀκοντιστὰς Μυσοί· Βαθυλῶν δ'
ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
55 πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους
καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστούς. 55
τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
Ἀσίας ἐπεται
δειναῖς βασιλέως ὅπὸ πομπαῖς.
60 τοιόνδ' ἀνθος Περσίδος αἴας

v. 38 ἀρσάμησ Μ. Ἀρσάχης Photius s. v. Μέμφιδος. Αἰσχύλος Πέρ-
σαις. *Ο τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων μέγας Ἀρσάχης.* Sed Ἀρσά-
μης legitur infra v. 275 et apud Herodotum VII. 69. Nomen Persi-
cum esse testatur etiam Antigon. Histor. Mirab. XII. φησὶ δὲ δ ἴστο-
ριογράφος Ἀρσάμην τὸν Πέρσην εὐθὺς ἐκ γενεῆς διδόντας ἔχειν. v. 40
Hic versus in margine M. a sec. m. scriptus est. v. 44 μητρογαθῆσ
Μ. μιτρογαθῆς Lips. Par. A. cf. Herod. I, 122 Μιτραδάτης et III, 120,
126, 127 Μιτροβάτης. v. 46 καὶ M. γαῖ Blomfieldus et schol. A. »καὶ
αἱ πλούσιαι Σάρδεις«. v. 48 τίρρυμα M. v. 49 προσιδέσθαι M. v. 50
στεῦνται M. στεῦται Mosc. et schol. M. »Κλδθ«, Ἀλαλὰ, Πολέμου
θύγατερ, ἀ θύεται ἀνδρεσ». [Πίνδαρος] ἐν διθυράμβῳ. οὗτως στεῦται
ἐνιαὶν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ. v. 51 δούλειον M. δούλιον Scaliger.
v. 59 ὅπὸ πομπαῖς M. et ita Abreschius. ὅποπομπαῖς vulgo. v. 60
περσίδοσ M.

οῖχεται ἀνδρῶν.
οὐς πέρι πᾶσα χθὸν Ἀσιάτις
θρέφασα πόθῳ στένεται μαλερῷ,
τοκέες δ' ἄλογοι θ' ἡμερολεγόν
τείνοντα χρόνον τρομέονται.

65

60

στρ. α'. πεπέρακεν μὲν δὲ περσέπτολις ἥδη
βασίλειος στρατὸς εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν,
λινοδέσμῳ σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας
Ἀθαμαντίδος Ἑλλας,
70 πολύγομφον δδισμα ζυγὸν ἀμφιβαλῶν ἀγένι πόντου.

ἀντιστρ. α'. πολυάνδρου δὲ Ἀσίας θούριος ἄρχων
ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει
διχόθεν, πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσας,
ἔχυροῖσι πεποιθὼς
75 στυφελοῖς ἐφέταις, χρυσογόνου γενεᾶς ἴσόθεος φώς.

65

70

75

80

στρ. β'. κυάνεον δὲ ὅμμασι λεύσσων φονίου δέργμα δράχοντος,
πολύχειρ καὶ πολυναύτας, Σύριόν δὲ ἄρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀνδράσι τοξόδαμνον Ἀρη.

85

ἀντιστρ. β'. πόριμος δὲ οὕτις ὑποστὰς μεγάλῳ δεύματι φωτῶν

v. 62 ὃνσ περὶ M. — ἀστῆτισ M. Ἀσιάτις Dindorfius v. 64 τοκέεσ
τ' M. τοκέες δ' Blomf. et schol. A. οἱ πατέρες δὲ αὐτῶν καὶ αἱ ὄμόχοιτοι
αὐτῶν γυναῖκες κ. τ. λ.» De compositione huius carminis in ephem. gymn.
Austr. a. 1868 accuratius egi. Terpandrum secutus canticum distribuit
poeta in quinque partes, quarum I. est Archa. (*στρ. α'.* ἀντ. α'. *στρ. β'*)
II. Kataktropa. (*ἀντ. β'*) III. Omphalus. (*στρ. γ'*. *ἀντ. γ'*. *στρ. δ'*. *ἀντ. δ'*)
IV. Metakatropa. (*στρ. ε'*. *ἀντ. ε'*) V. Sphragis. (*στρ. ζ'*. *ἀντ. ζ'*). v. 66.
πεπέρακε M. et s. M. κωμωδεῖται ταῦτα Εὔπολις ἐν Μαρικῇ »Πεπέρακε
μὲν δὲ περσέπτολις ἥδη Μαρικᾶς.« πεπέρακεν δὲ Turn. πεπέρακεν μὲν
δ Porsonus. v. 67 χωράσ M. v. 70 δδισμα, in marg. γρ. ἔρεισμα τὴν
ναῦν M. v. 73 θαλάσσησ M. θαλάσσας Blomf. v. 74 ἔχυροῖσι M.
ἔχυροῖσι Cantabr. 1 aliique; infra v. 80 ἔχυροῖσ M. v. 75 στυφελοῖσ M.
στυφελοῖς Blomf. χρυσονόμοο M. χρυσογόνου Rob. χρυσογόνου γρ.
καὶ χρυσονόμοο Par. B. »Utramque scripturam commemorant scholia.« Herm.—Ισόθεον φώσ M. v. 76 κυάνεον M. κυανοῦν Blomf.—λεύ-
σσων M. — φονίου M. φονίου Turn. — δέρμα M. — v. 77 πολυ-
ναύτησ M. πολυναύτας Vitebergensis. Cantabr. 2.— v. 79. δόκιμοσ M.
πόριμος Heimsoethius. — μεγάλω M.

80 ἔχυροις ἔρχεσιν εἴργειν ἄμαχον κῦμα θαλάσσας. 90
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσᾶν στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός.

στρ. γ. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
τίς ὁ χραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων; 95

στρ. γ'. φιλόφρων γὰρ παρασάίνει βροτὸν εἰς ἄρχυας "Ἄτα,
85 τόθεν οὐκ ἔστιν ὅπισθέν νιν ὑπεκδραμόντ' ἀλύξαι. 100

στρ. δ'. θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ' ἐκράτησεν τὸ παλαιὸν, ἐπέσκηψε δὲ
Πέρσαις

πολέμους πυργοδαΐτους 105
διέπειν ἵπποχάρμας τε κλόνους πόλεών τ' ἀναστάσεις.

στρ. δ'. ἔμαθον δ' εὑρυπόροιο θαλάσσας πολιανομένας πνεύματι λάβρῳ 110
90 ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος,
πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι λεωπόροις τε μαχαναῖς.

στρ. ε'. ταῦτά μου μελαγχίτων
φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ,
δᾶ, Περσικοῦ στρατεύματος 115
95 τοῦδε μὴ μόρον πύθη-
ται κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος.

v. 80 θαλάσσησ M. v. 81 περσῶν M. Περσᾶν Blomf. — v. 83
εὐπετέοσ M. εὐπετοῦς Porsonus. — ἀνάσσων M. ἀναίσσων Viet. ἀνάσ-
σων Brunckius. — v. 84 φιλόφρων γὰρ σαίνουσα τὸ πρῶτον παράγει
βροτὸν εἰς ἄρχυστατα· τόθεν οὐκ ἔστιν ὅπερ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.
M. γὰρ παρασάίνει βροτὸν Seidlerus, qui primus hos versus antistro-
phicos esse vidit. ἄρχυας "Ἄτα Hermannus, quem non fugit, scholiastam
cod. M., qui Homericum versum »ἡ δ' Ἀτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος,
φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶνα« (Il. 9, 90) attulisset, "Ἄτα legisse. —
ὅπερθέν νιν ἀλυσκάζειν φυγόντα Heimsoethius. ὅπισθέν νιν ὑπεκδρα-
μόντ' ἀλύξαι. Oberd. διὸ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπον ὑπεκδραμόντα τὴν Ἀτην
φυγεῖν. schol. P. cf. schol. B. ad Prom. v. 586 ὅπα πημονὰς ἀλύξω-
τὰς παρεστώσας ἐμοὶ χακοδαιμονίας ἐχφεύξομαι. — v. 88 πόλεων
δ' M. πόλεών τ' Guelferbytanus. — v. 89 θαλάσσησ πολιανομένησ
M. θαλάσσας πολαινομένας Par. A. aliique. — v. 90 ἐσ δρᾶν M.
πνεύμασι λάβροισι περᾶν Engerus. fort. πνεύμασι λάβροις ἔσελᾶν. —
v. 91 λεπτοτόνοις Meinekius. — λαοπόροισ M. λεωπόροις Heimsoe-
thius. — μηχαναῖσ M. μαχαναῖς Blomfieldus. — v. 93 ἀμύσσεται M.
v. 95 πόλισ M. eleceto glossemate μόρον Oberd.

- ἀντιστρ. ε'. καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ' 120
 ἀντίδουπον ἔσσεται,
 δᾶ, τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
 100 θῆς δμιλος ἀπύων,
 βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς. 125
- στρ. σ'. πᾶς γὰρ ἵππηλάτας καὶ πεδοστιβῆς λεὼς
 σμῆνος ως ἐκλέλοιπεν μελισσῶν σὺν δρχάμῳ στρατοῦ,
 τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείφας ἀμφοτέρας ἄλιον 130
 105 πρῶνα κοινὸν αἴας.
- ἀντιστρ. σ'. λέκτρα δ' ἀνδρῶν ὁδῷ πίμπλαται δακρύμασιν. 136
 Περσίδες δ' ἀβροπενθεῖς ἑκάστα πόθῳ φιλάνορι
 τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνατῆρ' ἀποπεμφαμένα
 λείπεται μονόζυξ.
- 110 ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι 140
 στέγος ἀρχαῖον,
 φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
 θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει.
 πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
 115 Δαρειογενῆς, 145
 τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον;
 πότερον τόξου ρῦμα τὸ νικῶν,
 ἢ δορυκράνου
 λόγγης ἴσχὺς κεκράτηκεν;

v. 98 ἔσσεται M. ἔσσεται vulgo. ἄσσεται Burneius. v. 101 πέσῃ λακίσ a pr. m. in M. omissa inter versus appicta sunt a correctore.

v. 102 ἵππηλάτησ M. ἵππηλάτας super α, scripto η Lips. — v. 103 μέλισσα M. μελισσῶν Cantabr 1. v. 106 πόθῳ M. σπάνει Heims. Nachtr. p. 61 ἔρω krit. Stud. p. 136 ὁδῷ Oberd. coll. schol. A. τὰ λέκτρα δὲ τῶν ἀνδρῶν τῇ αὐτῶν ἀποδημίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ πίμπλανται καὶ πληροῦνται τοῖς δακρύμασιν. schol. M. τῇ ἀπουσίᾳ αὐτῶν. schol. cod. Vit. ἀποδημίᾳ. v. 107 ἀχροπενθεῖσ M. ἀβροπενθεῖς Paleius coll. schol. M. ως δοξεῖν ἀβρύνεσθαι ἐπὶ τῷ (τὸ M. τῷ schol. A. Paleius) πενθεῖν. Similiter v. 508 Περσίδες dicuntur ἀβρύγοοι. — ἑκάσται . . . M. v. 108 αἰχμήεντα M. αἰχμάεντα Guelferbytanus aliique. εὐνατῆρ' M. ἀποπεμφαμένη M. v. 111 στεοσ M. v. 116 ἡμέτερον M. ἀμέτερον, superscripto η Lipsiensis.

120 ἀλλ' ἦδε θεῶν ἵσον δφθαλμοῖς
φάος δρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
βασίλεια δ' ἐμὴ, προσπίτνω·
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεῶν αὐτὴν
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

125 ὁ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδῶν ὑπερτάτη,
μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιὰ, χαῖρε, Δαρείου γύναι·
θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' οἰκάνω χρυσεοστόλμους δόμους
130 καὶ τὸ Δαρείου τε κάμὸν κοινὸν εὐνατήριον. 160

κάμὲ καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὅμᾶς ἐρῶ
μῆδον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
μὴ μέγας δαίμων κονίσας οὐδας ἀντρέψῃ ποδὶ^ν
ὄλβου δν Δαρεῖος ἥρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.

135 ταῦτά μοι διπλῇ μέριμν ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶ,
μῆτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ μένειν
μῆτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, δσον σθένος πάρα.
ἐστι γὰρ πλοῦτος γ' ἀμειφῆς, ἀμφὶ δ' δφθαλμῷ φόβος.
ὅμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.

140 πρὸς τάδ', ὡς οὗτως ἔχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὅμιν ἐστί μοι βουλεύματα.

v. 122 προσπίτνω M. προσπίτνωμεν Elmsleius. Sed προσπίτνω
in vetustissimis libris scriptum fuisse intellegitur ex glossa cod. M.
προσχυνῶ, in orationis continuitatem illata. v. 125 ante ὁ in M.
ἔτιοχ — i. e. ἔτι δ χορός. v. 127 εὐνήτειρα M. εὐνάτειρα G. v. 131
καὶ με M. κάμὲ Bothius. cf. schol. A. καὶ ἐμὲ κατὰ τὴν καρδίαν ἐσωθεν
κόπτει φροντίς. v. 132 librorum scriptura οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ'
ἀδείμαντος suspecta. v. 133 πλοῦτος M. δαίμων Heimsoethius. —
κονίσσασ M. κονίσας G. aliique libri. v. 136 ἀνάνδρων M. ἀναλκῶν
Heimsoethius, coll. Hesych. ἀναλκής. ἀνανδρός, ἀσθενής. — σέβειν M.
μένειν Hartungus v. 138 δφθαλμοῖς M. δφθαλμῷ Heimsoethius, coll.
schol. A. ἥγουν ἀμφὶ τῷ Ξέρξῃ. δφθαλμὸν γὰρ ἐκεῖνον καλεῖ. v. 140
τῶνδε M. ἀλλὰ σύμβουλοι Weilius. Sed τῶνδε agnoscit schol. A. ὡς
τούτων ὡν εἶπον οὗτως ἔχόντων. — v. 141 γηραλέα M. et schol.
A. γηραλᾶ Dind.

ΧΟΡΟΣ.

εῦ τόδ' ἵσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δίς φράσαι
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὃν δύναμις ἡγεῖσθαι σθένη·
145 εὑμενεῖς γὰρ ὅντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς. 175

ΑΤΟΣΣΑ.

πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις δνείρασι
ξύνειμ' ἀφ' οὐπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
Ιαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων,
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην
150 ὡς τῆς πάροιδεν εὐφρόνης· λέξω δέ σοι. 180
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἡσκημένη,
ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς δψιν μολεῖν,
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ¹⁵⁵
κάλλει τ' ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους 185
ταῦτον· πάτραν δ' ἔναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτῳ στάσιν τιν', ως ἐγὼ 'δόκουν δρᾶν,
τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι. παῖς δ' ἐμὸς μαθῶν
160 κατεῖχε κάπραῦνεν, ἄρμασιν δ' ὑπο 190
ζεύγνυσιν αὐτῷ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι. χῆ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ,
ἐν ἡνίαισιν εἶχεν εὔαρκτον στόμα·
ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἐντῇ δίφροι
165 διασπαράσσει καὶ ξυναρπάζει βίᾳ 195
ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν δραύει μέσον.

v. 144 δύναμεισ M. δύναμις schol. A. — θέλη M. πέλη Meinekius.
σθένη Oberd. cf. Hesych. σθένει· δύναται. Idem lemma etiam scholio
cod. M. praefigendum est. σθένη· ἀντὶ τοῦ δύνηται. Ubi verbum
θέλειν apud Homerum (Il. 21, 366. 13, 106. Od. 3, 121) δύνασθαι
significare videtur, manet notio volendi. v. 151 μοι om. M. v. 155
ἀμώμῳ M., quod iure recepit Hermannus. ἀμώμῳ G. aliique. v. 156
τ' αὐτοῦ M. ταῦτον G. aliique. v. 159 ἐν ἀλλήλῃσι M. ἐν ἀλλήλαισι
Blomfieldus. v. 161 ὑπαυχένων M. v. 162 χῆ M. χῆ Sauppius.
v. 164 ἐ-ντῇ M. ἐντῇ Scaliger. Ita etiam scholiastam legisse vidit
Weilius. »ἐν τῇ βίᾳ δίφροι χαλινὰ ῥήσσεις s. M. v. 165 διασπα-
ράττει M. διασπαράσσει Cantabr. 2. — v. 166 ἄνευ χαλινῶν M.
ἀχάλινος ἄρμα Weilius.

πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Δαρεῖος οἰκτείρων σφέ· τὸν δ' ὅπως δρᾶ
Ξέρξης, πέπλους ρήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
170 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω. 200
ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου
ἔφανσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ¹
βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δάίμοσι
θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὃν τέλη τάδε.
175 ὁρῶ δὲ φεύγοντ' ἀετὸν πρὸς ἐσχάραν 205
Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
περκνῷ τ' ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα
τίλλονθ· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
180 παρεῖγε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' εἰσιδεῖν, 210
ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἵστε, παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἀν γένοιτ' ἀνὴρ,
κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει.
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

185 οὕ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὐτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις 215
οὔτε θαρσύνειν· θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἴκνουμένη,
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν,
κεδνὰ δ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοὶ τε καὶ τέχνῳ σέθεν
καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
190 γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμένῶς δ' αἰτοῦ τάδε 220
σὸν πόσιν Δαρεῖον, δνπερ φῆς ιδεῖν κατ' εὐφρόνην,

v. 171 καλλιρόου M. v. 173 βωμὸν M. βωμῶ codd. nonnulli.
v. 175 αἰετὸν M. ἀετὸν Brunckius. v. 177 πρόμῳ Weilius. v. 178
πτεροῖσ ἐφορμαίνοντα M. κείνῳ τ' ἐπακταίνοντα Heimsoethius. περκνῷ
τ' Oberd. — v. 180 ἐσ-ιδεῖν M. ἔστ' ιδεῖν vulgo εἰσιδεῖν Hartungus.
v. 186 θρασύνειν M. v. 188 ταδ' αγαθὰ δ' M. τὰ δ' ἄγαθ' Turn.
τάγαθ' Hermannus. κεδνὰ δ' Heimsoethius coll. Hesych. κεδνά· ἀγαθά...
καλά. — τέχνοισ M. singularem τέχνῳ ex cod. Vind. et schol. A. σοὶ
καὶ τῷ Ξέρξῃ restituit Heims. Etiam in cod. Vindob. superscripta
est glossa τῷ Ξέρξῃ. v. 191 κατευφρόνη M.

ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος,
τάμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὃν σοὶ πρευμενῶς παρήγεσα.
195 εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.

225

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' δὲ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων χριτής
παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῦτο δὴ τὰ χρηστά. ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
200 εὗτ' ἀν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνο δὲ ἐκμαθεῖν θέλω,
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ιδρῦσθαι χθονός.

230

ΧΟΡΟΣ.

τῆλε πρὸς δυσμαῖς, ἄνακτος Ἡλίου φθινάσμασιν.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

πᾶσα γὰρ γένοιτο ἀν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤΟΣΣΑ.

205 ὁδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;

235

ΧΟΡΟΣ.

καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἕρξας πολλὰ δὴ Μήδους χακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τί πρὸς τούτοισι ἄλλο; πλοῦτος ἐξαρκῆς δόμοις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός.

v. 193. γαίαι M. γαίας Turn. Sed cf. Soph. Trach. 978 ὅπνῳ κάτοχον. — κάτοχ', ἀμαυροῦσθαι M. κάτοχα μαυροῦσθαι Blomfieldus.

v. 195 τελεῖν σοι M. τελοῦθ' à Weilius. v. 198 δὲ M. δὴ Turn. — v. 199. φίλ. M. φιτοῖς O. Sieversius, coll. schol. A. τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς κάτω νεκροῖς. Sed potest νεκροῖς ad φίλοις spectare. cf. Choeph. v. 833. v. 202. φθινασμάτων M. φθινάσμασιν Pauvius. cf. Hesychius s. v. φθινάσμασι φθίσεσι.

ΑΤΟΣΣΑ.

πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερῶν ἀτοῖς πρέπει;

ΧΟΡΟΣ.

210 οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί.

240

ΑΤΟΣΣΑ.

τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κάπιδεσπόζει στρατῷ;

ΧΟΡΟΣ.

οὕτινος δοῦλος κέκληνται φωτὸς οὐδὲ ὑπήκοοι.

ΑΤΟΣΣΑ.

πῶς ἀν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;

ΧΟΡΟΣ.

ῶστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.

ΑΤΟΣΣΑ.

215 δεινά τοι λέγεις ίόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.

245

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσει πάντα ναμερτῆ λόγον·

τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν,

καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγμας ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς ἀπάσης Ἀσίδος πολίσματα,

220 ὦ Περσὶς αἷα καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν, 250

ἄμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά, 253

δμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος· 254

ώς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς 251

ὅλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν. 252

v. 209 χερόσ M. χερῶν Brunckius. χεροῖν Elmsleius. — ἀντ' πρέ-
πει M. v. 211 ποιμάνωρ M. ποιμάνωρ. ποιμὴν, ἢ βασιλεύς Hesych. —
στρατῶι M. στρατοῦ libri nonnulli. v. 215 ίόντων M. συθέντων
Meinekius βεβώτων Weilius. μολόντων Heimsoethius. v. 216 εἴση-
νημαρτῆ M. εἴσει — ναμερτῆ Porsonus. v. 219 ἀσιάδοσ M. Ἀσίδος
Blomfieldus. Versuum ordinem, qui in libris turbatus erat, restitui;
qui post v. 224 in libris legitur versus »Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς
ὅλωλε βαρβάρων« delendus est.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. α'. 225 ἄνι², ἄνια κακὰ, νεόχοτα
καὶ δάī'. αἰτᾶ διαινεσθε, Πέρ-
σαι, τόδ' ἄχος κλύουτες.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ώς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα.
καύτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστρ. α'. 230 ἡ μακροβίοτος ὅδε γέ τις
αἰών ἐφάνθη γεραιῶς, ἀκού-
ειν τόδε πῆμ' ἀελπτον. 265

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὴν παρών γε κοῦ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' δν οἵ ἐπορσύνθη κακά.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. β'. 235 δτοτοτοῖ, μάταν
τὰ πολέα βέλεα παμμιγῆ
τᾶσδ' ἀπ' Ἀσίδος ἥλθεν αἴας 270
δίαν Ἑλλάδα χώραν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθωσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων
240 Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστρ. β'. δτοτοτοῖ, φίλων
ἀλιδόνα μέλεα παμβαφῆ 275

v. 226 ἀī ἀī M. v. 227 τὸδ' ἄχοσ M. v. 229 κάντὸσ M.
ἀντὸς Porsonus. v. 235 δτοτοῖ τοῖ M.; sed recte in antistr. δτοτο-
τοῖ . . v. 236 πολλὰ M. πολέα Lachmannus. βέλεα M. τέλεα Mei-
nekius. v. 237 γᾶσ ἀπ' ἀσιδοσ ἥλθ' επ' αἴαν M. corr. Weilius. v. 238
δῖαν M. et sch. M. δαίαν cod. Lambethanus, unde δάαν Blomfieldus.
v. 242 ἀλιδόνα σώματα πολυβαφῆ M. γρ. μέλεα cod. Vindob. Heim-
soethius. παμβαφῆ Heimsoethius.

κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγχτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδὲν γὰρ ἥρχει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
245 στρατὸς δαμασθεὶς ναῖοισιν ἐμβολαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. γ.	ἴνξ' ἄποτμον δαῖοις	280
	δυσαιανῆ βοὰν·	
	ώς Πέρσαις πάντα παγκάκως	
250	θεοὶ θέσαν, αἰαῖ, στρατοῦ φθαρέντος.	

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν.
φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ως στένω μεμνημένος. 285

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστρ. γ.	στυγνᾶν γ' Ἀθανᾶν δαμόταις	
	μεμνῆσθαι τοι πάρα,	
255	ώς πολλὰς Περσίδων μάταν	
	εὔνιδας ἔκτισσαν ἡδ' ἀνάνδρους.	

ΑΤΟΣΣΑ.

σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη	290
χακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἡδε συμφορὰ	
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.	
260 δημως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν	
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος	

v. 244 πλαγχτοῖς ἐν διπλάκεσσιν M. πλαγχτοῖς (πλαχτοῖς Vit. aliique) vix sanum. Videtur poeta scopulos significasse, ad quos interfectorum Persarum corpora detrusa sunt. v. 247 sequ. ἤξε ἄποτμον βοὰν δυσαιανῆ πέρσαισ δαῖοισ· ώς πάντα παγκάκωσ ἔθεσαν δὶ δὶ στρατοῦ φθαρέντοσ M. ίνξ' ἄποτμον δαῖοις δυσαιανῆ βοὰν Hermannus. δαμόταις pro δαῖοις Heimsoethius. ώς Πέρσαις πάντα παγκάκως Schillerus et Teuffelius. θεοὶ addidit Hermannus, quod supplet schol. P. νοὶ θεοὶ δηλαδή — θεοὶ θέσαν Heimsoethius. v. 253 στυγναὶ γ' ἀθῆναι δαῖοισ M. (ἀθᾶναι Vit. Lips.) στυγνᾶν γ' Ἀθανᾶν Weilius. δαμόταις Oberd. v. 256 ἔκτισσαν εὔνιδασ M. εὔνιδας ἔκτισσαν Boeckhius.

λέξον καταστὰς, κεὶ στένεις κακοῖς δμως, 295
 τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
 τῶν ἀρχελείων ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ,
 265 ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἡρήμου θανών;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ξέρεις μὲν αὐτὸς ζῆ τε καὶ βλέπει φάος.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἐμοῖς μὲν εἰπας δώμασιν φάος μέγα 300
 καὶ λευκὸν ἥμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἄρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
 270 στυφλοὺς παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν.
 χῶ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῇ δορὸς
 πήδημα κοῦφον ἐκ νεῶς ἀφήλατο. 305
 Τενάγων τ', ἄριστος Βακτρίων ἴθαιγενῆς,
 θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
 275 Λιλαῖος, Ἀρσάμης τε κάργήστης τρίτος,
 οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
 κυκώμενοι κύρισσον ἴσχυρὰν χθόνα. 310
 ροαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
 Ἀρχτεὺς, Ἀδεύης, καὶ φερεσσακῆς τρίτος
 280 Φαρνοῦχος οἵδε ναὸς ἐκ μᾶς πέσον.
 Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν
 πυρρὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα 316
 ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ.

v. 262 καὶ ἐτ M. v. 264 ἀρχελείων cum glossa λαῶν ἀρχόντων M. ἀρχελείων G. et reliqui omnes. ἀρχελάων Robort. v. 265 ἄνανδρον M. ἄναρχον Robort. v. 266 φάος βλέπει M. βλέπει φάος schol. ad Arist. Ran. 1028 (ed. Düb.) v. 268 ἥμαρ M. v. 273 ἄριστος M. ἄριστεὺς Blomfieldus — ἴθαιγενῆς M. ἀλλά μετίσον ἴθαιγενέεσσιν ἐτίμα Hom. Od. XIV, 203. — ἴθαιγενῆς plurimi libri. v. 275 Λιλαῖος M. Διλαῖος Lehrsius. v. 277 νικώμενοι M. κυκώμενοι cum glossa ταρασσόμενοι ex cod. Vindob. Heimsoethius. v. 278 πηγαῖς M. ροαῖς Oberd. v. 279 φερεσεύησ M. φερεσσεύης Cantabr. i aliique. φερεσσακῆς Halmius. v. 282 πυρρὰν M. a pr. m. πυρρὰν a sec. m. πυρσῆν Porsonus. v. 283 πορφυρέα M. πορφυρέᾳ ceteri libri. πορφυρᾶ Porsonus.

- καὶ Μᾶγος Ἀραβος, Ἀρτάβης τε Βάχτριος,
 285 ἵππου μελαινῆς ἥγεμῶν τρισμυρίας, (315)
 σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἔκει κατέφθιτο.
 Ἀμηστρις, Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
 νωμῶν, δὲ τὸ ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν
 πένθος παρασχὼν, Σεισάμης δὲ δὲ Μύσιος,
 290 Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
 ταγδες, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνὴρ,
 κεῖται θανῶν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς. 320
 Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐφυχίαν,
 Κιλίκων ἐπαρχος, εἰς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
 295 ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
 τοιῶνδε γέραχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.
 πολλῶν παρόντων δὲ δλίγερος ἀπαγγέλλω κακά. 325
 πολλῶν παρόντων δὲ δλίγερος ἀπαγγέλλω κακά. 330

ΑΤΟΣΣΑ.

- αἰαῖ, κακῶν ὄψιστα δὴ κλύω τάδε,
 αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
 300 ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
 πόσον δὲ πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
 ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι 335
 μάχην ἔνναφαι ναῖοισιν ἐμβολαῖς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- πλήθους μὲν δὲ σάφες ἵσθε ἐκατι βάροβαρον
 305 ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἑλλησιν μὲν ἦν
 δὲ πᾶς ἀριθμὸς ἐξ τριακάδας δέκα

- v. 284 *Μάγος* M. *Māgōs* Turn. v. 285 versum, qui post. v. 281
 legebatur, hic reposuit Weilius. v. 287 *ἄμιστρις* M. *Ἀμηστρις*
 Brunckius. v. 289 δὲ ante δὲ om. M., addunt δὲ G. aliique. v. 293
 σώωνεσίσ τε M. Συέννεσίς τε Turn. cf. Herod. VII, 98. *Κίλιξ* Συέννε-
 σίς Ωρομέδοντος. v. 294 ἐπαρχὸς M. ἐπαρχος cum Ven. B. aliisque
 Brunckius. v. 295 νηλεῶς ex glossa Par. B. recepit Hermannus.
 εὐκλεῶσ M. v. 296 τοιῶνδε ἀρχόντων νῦν M. (νῦν a rec. manu
 supra versum adiectum). τοιῶνδε γέραχῶν Canterus. v. 297 δὲ om.
 M., quare ἀπαγγέλλων suspicatur Weilius. v. 301 πόσον δὴ M. πόσον
 δὲ G. aliique. ἀντὶ τοῦ δὴ adscr. in Par. B. v. 304 βαρβάρων M.
 βάροβαρον Heathius. v. 305 ναυσὶ M. ναυσὶν Porsonus. ἔλλησι M.
 corr. Brunckius.

ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκχριτος.
Ξέρει δὲ, καὶ γὰρ οὖδα, χιλιὰς μὲν ἦν
ῶν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέροχομποι τάχει
310 ἐκατὸν δἰς ἥσαν ἐπτά θ'. ὁδ' ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχη;

340

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλ' ὁδε δαιμονι τις κατέφθειρε στρατὸν,
τάλαντα βρίσας οὐκ ἴσορρόπω τύχῃ. *Θεον. Θ 69. Χ 209.*

ΑΓΓΕΛΟΣ.

θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

315 ἔτ' ἀρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρος ἔστιν ἀσφαλές.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον.
τίνες κατῆρεν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
ἢ παις ἐμὸς, πλήθει καταυγήσας νεῶν;

350

ΑΓΓΕΛΟΣ.

320 ἥρεν μὲν, ὡς δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεῖς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαιμονί ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἑλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
355 ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σφῷ Ξέρει τάδε,
ὦς, εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,

355

v. 309 ὡν ἦγε πλῆθος M. νεῶν τὸ πλῆθος Plutarchus (Themist. XIV.). — ὑπέροχομποι M et Plut. l. l. ὑπέροχοποι Wakefieldus et Blomf., cum forma ὑπέροχομπος poetis tragicis usitata non sit. Sed cf. Lobeckius ad Soph. Ai. v. 127. — v. 311 δοκῶμεν G. et schol. A. — v.v. 312, 313 recte ab Hermanno Atossa attribuuntur, v. 314 nuntio. versui 314. in M. lineola praefixa est. v. 315 ἔτ-ἀρ' M. ἔτ' ἀρ' G. aliique. ἔτ' ἀρ' Schützius. v. 317 ναυσὶν M.

- 325 Ἐλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῷ χρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο. 360
δὸς δὲ εὔθὺς ὡς ἥκουσεν, οὐ δυνεὶς δόλον
Ἐλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
330 πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον.
εὗτ' ἀν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα *Ἀπο. 1. 768.*
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβη, 365
τάξαι νεῶν μὲν στῖφος ἐν στοίχοις τρισὶν,
ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἀλιρρόθους.
335 ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ·
ώς, εἰ μόρον φευξοίαδ' Ἐλληνες κακὸν,
ναυσὶν χρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ, 370
πᾶσιν στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ' ἔλεξε κάρος ὅπ' εὔθυμου φρενός.
340 οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἡπίστατο.
οἵ δὲ οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
θοίνην ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τὸν ἀνὴρ 375
τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἥλιος κατέφθιτο
345 καὶ νὺξ ἐπήει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
ἐς ναῦν ἔχώρει, πᾶς δὲ δπλων ἐπιστάτης.
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεώς μακρᾶς. 380
πλέουσι δὲ ὡς ἔκαστος ἦν τεταγμένος.
καὶ πάνυυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
350 ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νὺξ ἔχώρει, κοῦ μάλιστας Ἐλλήνων στρατὸς
χρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῆ καθίστατο. 385

v.v. 325—327 μένοιεν — ἐκσωσαίατο M. μενοῖεν — ἐκσωσοίατο
Monkius. v. 326 ἐπανθορόντεσ M. ἐπενθορόντες G. aliique. v. 328
δὸς M. v. 329 οὐ δετῶν M. v. 333 στῖφος μὲν M. μὲν στῖφος
Brunckius. v. 337 νησὶν M. ναυσὶν Porsonus. v. 339 δπευθύμου
M. ὅπ' ἐκθύμου Aldina. v. 342 δεῖπνον M. δεῖπνόν τ' Scaliger.
θοίνην Blomfieldus. ἥτοιμαζον εὐωχίαν sch. A. θοίνη· εὐωχία, τροφή.
Hesych. v. 344 φθέγγος, littera δ puncto notata, M. v. 346 πᾶσ
δ' M. supra scripto δ' Par. B. v. 347 τάξεισ, ad ultimam syllabam
supra scripto ε M.

- ἐπεί γε μέντοι λευκόπτωλος ἡμέρα
 πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγῆς ἵδεῖν,
 355 πρῶτον μὲν ἦχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
 μολπηδὸν ηὐφήμησεν, ὅρθιον δ' ἀμα
 ἀντηλαλαξε νησιώτιδος πέτρας 390
 ἦχῷ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
 γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὁς φυγῇ
 360 παιᾶν ἐφύμνουν σεμνὸν Ἑλληνες τότε,
 ἀλλ' εἰς μάχην δρμῶντες εὐφύγω φράσει.
 σάλπιγξ δ' ἀυτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν· 395
 εὐθὺς δὲ κώπης ροθιάδος ἔινεμβολῇ
 ἐπαισαν ἄλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος
 365 θοῶς δὲ πάντες ἥσαν ἐκφανεῖς ἵδεῖν.
 τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔταχτον κέρας
 ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος 400
 ἐπεξεγώρει, καὶ παρῆν δμοῦ κλύειν
 πολλὴν βοὴν, ὡς παῖδες Ἑλλήνων, ἵτε,
 370 ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
 παῖδας, γυναικας, θεῶν δὲ πατρόφων ἔδη,
 θήκας δὲ προγόνων· νῦν δπέρ πάντων ἀγών.« 405
 καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ρόδος
 δπηντίαζε· κούκετ' ἦν μέλλειν ἀχμή.
 375 εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκήρῃ στόλον
 ἐπαισεν· ἥρξε δ' ἔμβολῆς Ἑλληνικὴ
 ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεῶς 410
 κόρυμβ'. ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
 τὰ πρῶτα μέν νυν ρέῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
 380 ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
 ἥθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὕτις ἄλλήλοις παρῆν,
 αὐτοὶ δ' δφ' αὐτῶν ἔμβόλοις χαλκοστόμοις 415

v. 356 εὐφήμησεν M. ηὐφήμησεν Brunckius. v. 358 in margine
 a correctore additus. v. 362 δ' inter versus M. v. 364 κελεύμα-
 τοσ M. κελεύσματος plurimi libri. v. 366 εὐτάχτωσ M. εὔταχτον
 Vit. aliique. v. 376 ἥρξεν δ' M. v. 382 ἔμβολαισ M. ἔμβόλοις
 Stanleius.

- παίοντ', ἔθραινον πάντα κωπήρη στόλον·
 Ἐλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
 385 κύκλῳ πέριξ ἔθυνον· ὑπτιοῦτο δὲ
 σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ιδεῖν,
 ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν. 420
 ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυνον.
 φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἡρέσσετο,
 390 δσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
 τοὶ δ', ωστε θύννους ἢ τιν' ἐχθύων βόλον,
 ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασιν τ' ἐρειπίων 425
 ἔπαιον, ἐρράχιζον, εὐγωλὴ δ' ὅμοι
 κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἀλα,
 395 ἔως κελαινῆς νυκτὸς ἄρομ' ἀφείλετο.
 κακῶν δὲ πλῆθος οὐδ' ἀν εἰ δέκ' ἡματα
 στοιχηγοροίην, οὐκ ἀν ἐκπλήσαιμί σοι. 430
 εὖ γὰρ τόδ' ἵσθι, μηδάμ' ἡμέρᾳ μῆδ
 πλῆθος τοσοῦτ' ἀριθμὸν ἀνθρώπων θανεῖν.

ΑΤΟΣΣΑ.

- 400 αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἐρρωγεν μέγα
 Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- εὖ νῦν τόδ' ἵσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν. 435

v. 383 παίοντ' M. et schol. M., qui παράλογον τὸ δυϊκόν adscripsit. cf. Hesiod. op. 184 βάζοντε=βάζοντες. Sed παίοντ' est imperfectum neglecto augmento. — παισθέντ' Porsonus. v. 385 ἔθεινον M. ἔτεινον Heimsoethius. ἔθυνον Oberd. Idem legisse videtur schol. B., qui glossam ἐχώρουν adscripsit. v. 389 ἀκόσμωσ M. ἀκόσμῳ Vit., delecta § littera a correctore. Idem coniecit Casaubonus coll. v. 437., ubi ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ legitur. v. 393 οἰμωγῆς M. οἰμωγὴ ex correctione Vit. εὐγωλὴ Sauppius. v. 394 κωκύμασιν M. καυχήμασιν Herm. v. 395 νυκτὸς ὅμμιν M. νυκτὸς ἄρομ' Oberd. ἔως ἡ νύξ ἐπειγομένη ἐπαυσεν αὐτοὺς τῆς μάχης schol. M. cf. Choeph. v. 660 τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἄρομ' ἐπειγεται σκοτεινόν. — νυκτὸς ἄρομ'] περιφρασις, ἡ νύξ s. M. — ἔφοδος in cod. Vind. super ὅμμιν scriptum, unde οἴμ^{ο.}

Heimsoethius. v. 397 στοιχογάροίην M. v. 398 μὴδ' ἀν M. cum glossa μηδαμῶς ad μηδάμ' Par. A. v. 399 τοσοῦτ' ἀριθμὸν M. τοσοῦτάριθμον Lips. v. 400 ἐρρω...ται M. ἐρρωγεν Cant. 2 a pr. m.

τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
ώς τοῖσδε καὶ δίς ἀντισηκῶσαι ρόπη.

ΑΤΟΣΣΑ.

405 καὶ τίς γένοιτο ἀν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
λέξουν τίν' αὖ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
ἐλθεῖν κακῶν ρέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα. 440

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Περσῶν δσοιπερ ἥσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
[ψυχήν τ' ἄριστοι κεύγένειαν ἐκπρεπεῖς,]
410 αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις δεὶ,
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤΟΣΣΑ.

οἱ γὰρ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι· 445
ποίφ μόρῳ δὲ τούσδε φῆς δλωλέναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
415 βαὶα, δύσορμος ναυσὶν, ἢν δ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', δπως, δτ' ἀν νεῶν 450
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,
κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἐλλήνων στρατὸν,
420 φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων,
κακῶς τὸ μέλλον ιστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἐλλησιν μάχης, 455
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
δπλοισι ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ

v. 405 τῆσδέτ' M. τῆσδος ἔτ' Lips. v. 406 τῆνδε M. v. 409
del. Paleius. καὶ εὐγένειαν M. v. 411 αἰσχρῶσ M. οἰκτρῶσ alii.
v. 412 οἱ γὰρ M. οἱ γὰρ Porsonus v. 415 νησὶν M. v. 417
ὅτ' ἀν M. ὅτ' ἐκ Elmsleius. v. 418 ἐξσωζοίατο supra primam syllabam x scripto M. ἐκσωζοίατο Meinekius. v. 419 κτείνοιεν M. κτεί-
νειαν Porsonus. στρατὸν M. ἀγραν Weckleinius. v. 424 ἐξέθρωσκον M.

- 425 χυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἡράσσοντο, τοξικῆς τ' ἀπὸ 460
θώμαγγος οἰκὶ προσπίνοντες ὄλλυσαν.
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ρόδου
430 παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἔως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
Ξέρεις δ' ἀνθρώποις κακῶν ὄρῶν βάθος· 465 Τοποθεσίαι.
ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ὑφηλὸν ὅχθον ἄγχι πελαγίας ἀλός·
435 ρήξας δὲ πέπλους κάνακωκύσας λιγὺ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι
ἢσ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ. τοιάνδε σοι 470
πρὸς τῇ πάροιδε συμφορὰν στένειν πάρα.

ΑΤΟΣΣΑ.

- 440 Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν Ἀθηνῶν ηὔρε, κούκ όπήρκεσαν
οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν. 475
6400 ὃν ἀντίποια παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασεν.
445 σὺ δ' εἰπὲ, ναῶν αἱ πεφεύγασιν μόρου,
ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἷσθα σημῆναι τορῶς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ναῶν δὲ ταχὶ τῶν λελειμμένων σύδην 480
κατ' οὖρον οὐκ εὔχοσμον αἴρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἐν τε Βοιωτῶν χθονὶ

v. 426 γὰρ M. τἄρ' Weckleinus. v. 428 ὄλλυσαν M. v. 433
εὐαγῆ omnes libri. εὐαυγῆ Hemsterhusius. v. 437 ἦσ' M. ἦσ' Rob.
ἢιξ' libri plerique. τοιὰν δέ σοι M. v. 438 πάρα, στένειν M. στένειν
πάρα Dind. v. 441 εὔρε M. εἴδε Meinekius. ἀπήρκεσε M. ἀπήρκε-
σαν Vit. v. 444 τοσῶν δὲ M. τοσόνδε G. aliquae. v. 445 αἱ M.
οἱ supra scripto αἱ Lips. πεφεύγασι M. πεφεύγασι Victorius. v. 446
τάσδ' M. οἱ — τούσδ' Carolus Thurotius. v. 447 ναῶν δὲ M. γε
Robort. v. 448 αἱροῦνται M. αἱροῦνται ceteri. αἱροῦνται Elmsleius.

- 450 διώλλυθ', οἵ μὲν ἀμφὶ χρηναῖον γάνος
δίψῃ πονοῦντες, οἵ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ⁴⁸⁵
διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα
καὶ Δωρίδ' αἰαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὐ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὑμενεῖ ποτῷ.
455 χάντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιόδος πέδον
καὶ Θεσσαλῶν πόλεις ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ'. ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψῃ τε λιμῷ τ'. ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.⁴⁹⁰
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἔς τε Μακεδόνων
460 χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
Βόλβης δ' ἔλειον δύνακα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,
Ηδωνίδ' αἰαν. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς⁴⁹⁵
χειμῶν ἄωρον ὕρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
ρέεθρον ἀγνοῦ Στρυμόνος. θεοὺς δέ τις
465 τὸ πρὸν νομίζων οὐδαμοῦ, τότε ηὔχετο
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανὸν τε προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοχλυτῶν ἐπαύσατο,⁵⁰⁰
στρατὸς, περὰ χρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.
χῶστις μὲν ἡμῶν πρὸν σκεδασθῆναι θεοῦ
470 ἀκτῖνας ὥρμήθη σεσωσμένος κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί.⁵⁰⁵
πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν. ηὔτυχει δέ τοι
δστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
475 δσοι δὲ λοιποὶ κάτυχον σωτηρίας,

v. 450 χρηναῖον γάνος M. χρηναῖον νάπος Heimsoethius coll. schol.
τόπος Βοιωτίας ἡ Κρήνη. v. 452 διεκπερῶμεν M. οὖ τ' ἐκπερῶμεν
Schützius. οἱ δ' Hartungus. διεκπερῶμέν τ' Bothius. v. 456 πόλισ
M. πόλισμ' vulgo πόλεις Weilius. v. 457 ἐδέξαντο M. v. 459 ἔστε
M. ἡδὲ Robortellus. v. 461 πάγγαιον τ' M. Παγγαῖόν τ' Turnebus.
v. 465 ἐυχετο M. ηὔχετο G. Lips. v. 468 στρατὸσ. περὰ χρυσταλλο-
πῆγα διαπόρον M. Ita etiam alter scholiastes cod. M. legisse vide-
tur, qui verborum ordinem explicavit: περὰ· τὸ ἔξης διαπερὰ. —
χρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον στρατὸς περὰ Porsonus. χρ. διαπερὰ πόρον
στρατός. Heimsoethius. v. 473 πῖπτον δ' M. εὐτυχεῖ M. εὐτυχῆς
libri plerique. ηὔτυχει Paleius.

Θρήκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ, θυμωλων
ῆκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες, 510
ἐφ' ἐστιοῦχον γαῖαν· ως στένειν πόλιν
Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
480 ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
κακῶν, ἢ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δυσπόνητε δαιμον, ως ἄγαν βαρὺς 515
ποδοῖν ἐνήλου παντὶ Περσικῷ γένει.

ΑΤΟΣΣΑ.

οἱ 'γὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·
485 ὦ νυκτὸς ὄφις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
ώς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὕτ' ἄγαν ἐκρίνατε. 520
δμως δ', ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
490 ἐπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἰκων ἐμῶν·
ἐπίσταμαι μὲν ως ἐπ' ἐξειργασμένοις, 525
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶν πέλοι.
ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
495 πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρο ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετε ἐς δόμους, 530
μὴ καὶ τι πρὸς κακοῖσι πρόσθηται κακόν.

v. 480 ταῦτέστ' M. ταῦτ' ἔστ' ceteri.

v. 481 ἐγκατέσκηψε M.

v. 483 ἐνήλου M. ἐνήλλου libri plerique. ἐνήλω scribi vult Ritterus, cum apud Atticos solus a. I. in usu fuerit. Sed cf. Soph. O. R. 1311 ὦ δαιμον, ἦν ἐξήλου (sic M. ἐξήλω libri recent.) et Aeschyl. Eum. 369 ἀλομένα. v. 484 οἱ ἐγὼ M. οἱ 'γὼ Porsonus. v. 487 αὗτ' M. αὕτα· ἀντὶ τοῦ δνείρατα schol. M. v. 494 ἡμᾶσ M. v. 495 πιστοῖσ Par. A. B. v. 498 μὴ κέτι M. πρόσθητε M. πρόσθηται Turn.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ὁ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν
 500 τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
 στρατιὰν δέσας
 ἀστυ τὸ Σούσων ἡδ' Ἀγβατάνων 535
 πένθει δυοφερῷ κατέκρυψας.
 πολλαὶ δ' ἀταλαῖς χερσὶ καλύπτρας
 505 κατερεικόμεναι
 διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
 τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι. 540
 αἱ δ' ἀβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν
 ποθέουσαι ἵδεῖν ἀρτιζυγίαν,
 510 λέκτρων εὖνάς ἀβροχίτωνας,
 χλιδανῆς ἥβης τέροφιν, ἀφεῖσαι,
 πενθοῦσι γόοις ἀκορέστοις. 545
 κάγῳ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
 αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

στρ. α'. 515 A. νῦν γάρ δὴ πρόπασα μὲν στένει
 γαῖ' Ἀσίς ἐκκενουμένα.

Ξέρξης μὲν ἄγαγεν, ποποῖ, 550
 B. Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,

v. 499 ὁ ζεῦ M. ἀλλ' ὁ Ζεῦ Turn. Post νῦν Hermannus γάρ inseruit; τίπτε σὺ Περσῶν Dindorfius. v. 504 ἀπαλαῖσ M. ἀπαλαῖς G. aliquue. ἀταλαῖς Ven. B., quam scripturam cum Hermanno recepi. ἀμαλαῖς Prienus. v. 505 Ante κατερεικόμεναι in Vit. reperitur μαγνά, unde μαῖαι γονάδες eliciendum esse arbitratus est Hermannus; sed recte censet Engerus, illud μαγνά ex μυγδαλέοις ortum esse, quod exstat in cod. Lips. Post κατερεικόμεναι addidit μητέρες οἰκτραι Dindorfius. v. 507 τεγγουσ' M. v. 510 λέκτρων τ' vulgo. τ' om. M. v. 512 ἀκορέστοτάτοις M. ἀκορέστοις Hermannus. Prienus v. 514 αἴρω δοκίμωσ M. fort. γοερῶς scribendum est, ad quod spectare videtur glossa in cod. Par. P. δξέως καὶ μεγάλως. cf. Hesych. δξέα· μεγάλα. — v. 515 Cārmen inter hemichoria distribuit Westphalus.— νῦν γάρ δὴ M. γάρ delevit Porsonus. μεν M. v. 516 γαῖ' ἀσίασ M. γαῖ' Ἀσίας Canterus. Ἀσίς Blomfieldus. v. 517 μὲν γάρ M. γάρ om. Porsonns. ἔγαγεν M. ἄγαγεν Blomfieldus. v.v. 519—528 in marg. M. a sec. m. adscripti sunt, adiectis siglis Λ. Λ.

- A. Ξέρεταις δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
520 βαρίδεσσι ποντίαις.
B. τίπτε Δαρεῖος μὲν οὖ-
τω τότ' ἀβλαβῆς ἐπῆν
τόξαρχος πολιήταις,
Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ;
ἀντιστρ. α'. 525 A. πεζοὺς γάρ τε καὶ θαλασσίους
αἰνόπτεροι κυανώπιδες
νᾶες μὲν ἄγαρον, ποποῦ,
560
B. νᾶες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῦ,
A. νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
530 ήδ' Ἱαόνων χέρες.
B. τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
ἀσταλῶς ἀκούομεν
Θρηκης ἀμ πεδιήρεις
δυσχίμους τε κελεύθους.
στρ. β'. 535 A. τοὶ δ' ἄρα πρωτομόροιο, B. φεῦ,
A. ληφθέντες πρὸς ἀνάγκας, B. ἐή,
A. ἄκτας ἀμφὶ Κυζρείας, B. δᾶ,
570
A. ἔρρανται στένε καὶ δακνά-
ζον, βαρὺ δ' ἀμβόασον
- v. 519 δυσφρόνωσ M. et schol. B. δυσφόρως Dindorfius. v. 520
βαρίδεστε ποντίαι M. βαρίδεσσι ποντίαις in apographis nonnullis.
Agnoscit hanc scripturam schol. A. v. 521 τί ποτε M. τίπτε γρ.
τί ποτε. θαυμαστικῶς Par. B. v. 523 πολιήταις M. πολιήταις Victorius.
v. σουσίδεσ M. σουσίδαις Ven. A. Οχ. v. 525 πεζούσ τε γάρ
M. πεζοὺς γάρ τε Prienus. v. 526 αἱ δ' ὁμόπτεροι M. αἱ δ' eiecit
Brunckius. αἰνόπτεροι Oberd. v. 529 πανολεύθροισιν M. a pr. m. πανωλεύθροισιν a sec. m. πανωλέθροισιν Vit. Ven. B. v. 530 διὰ
δ' Ἱαόνων χέρασ M. αἱ τ' Ἱαόνων χέρες Engerius. ήδ' Ἱαόνων χέρες
Dindorfius. v. 532 ἀντὸν ὡσ M. αὐτόπουν Dind. ἀσταλῶς Oberd.
v. 533 θρηκης ἀμπεδιήρεισ M. v. 534 δυσχειμέρους M. δυσχίμους
Arnaldus. v. 535 τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι φεῦ λειφθέντες πρὸς ἀνάγ-
καν ἡὲ M. πρωτομόροιο — ἀνάγκας Blomfieldus. ληφθέντες libri plu-
rimi. v. 537 ἄκτας ἀμφικυζρείας M. super χ a sec. m. π adscripto.
v. 538 Post δᾶ in M. et in ceteris libris scripta sunt στένε καὶ δακ-
νάζον. Transtulit huc Hermannus ἔρρανται, quod in libris post ἀπαι-
δεσ v. 547 insertum est. v. 539 δ' αμβόασον M.

Διανομὴ περιτερού
(Επικήπον)

	540	<i>οὐράνιέ ἄχη. B. δᾶ, δᾶ.</i>	
ἀντιστρ. β.		<i>A. τεῖνε δὲ δυσβάσταν βοᾶτιν τάλαινάν αὐδάν.</i>	575
		<i>A. γναπτόμενοι δ' ἀλλὶ δεινὰ, B. φεῦ,</i>	
		<i>A. σκύλλονται πρὸς ἀναύδων B. ἐή,</i>	
	545	<i>A. παιδῶν τὰς ἀμιάντου. B. δᾶ.</i>	
		<i>A. πενθεῖ δ' ἀνδρα δόμος στερη-</i>	
		<i>θεῖς, τοκέες δ' ἄπαιδες</i>	580
		<i>δαιμόνιέ ἄχη, B. δᾶ, δᾶ,</i>	
		<i>A. δυρόμενοι γέροντες</i>	
	550	<i>τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.</i>	
στρ. γ.		<i>A. B. τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν οὐκέτι περσονομοῦνται,</i>	585
		<i>οὐδ' ἔτι δασμοφοροῦσιν δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,</i>	
	555	<i>οὐδ' ἔς γᾶν προπίτνοντες ἄρξονται. βασιλεία γάρ διόλωλεν ισχύς.</i>	590
ἀντιστρ. γ.		<i>οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς· λέλυται γάρ</i>	
	560	<i>λαὸς ἐλεύθερα βάζειν, ώς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς. αίμαχθεῖσα δ' ἄρουραν</i>	595
		<i>Αἴαντος περικλύστα νᾶσος ἔχει τὰ Περσᾶν.</i>	

v. 540 δᾶ M. δᾶ, δᾶ hic et in antistr Dindorfius. v. 542
 ἀνδαν M. v. 544 σκύλονται M. ἡὲ M. v. 546 δομοστερηθείσ M.
 v. 547 τοκῆσ M. τοκέες Porsonus. v. 548 ἐραδαιμόνιέ ἄχη M.
 ἔρρανται G. et plerique reliqui, quod ante στένε x. τ. λ. posuit
 Hermannus. v. 551 Ἀσίαν δὴν M. Ἀσιανὰν Meinekius. v. 555
 δύτ' M. οὐδ' Brunckius. v. 556 ἄρξονται M. ἄζονται Halmius. βα-
 σίλεία M. illato post hoc vocabulum glossemate ἡ βασιλείη. — βασι-
 λεία Blomfieldus. »τὰ τοιαῦτα πάντα κτητικὰ μαχρὸν ἔχει τὸ α.« schol. M.
 v. 561 ἀλκῆσ M. v. 562 ἄρουρα M. ἄρουραι Lips. ἄρουραν Por-
 sonus. v. 564 περσῶν M. Περσᾶν Blomfieldus.

ΑΤΟΣΣΑ.

- 565 φίλοι, κακῶν μὲν δστις ἔμπειρος κυρεῖ βροτοῖσιν δστις πειρή
 ἐπίσταται βροτοῖσιν ως δταν κλύδων κακῶν μὲν ὡς δταν τε
^{καὶ σύνει} κακῶν ἐπέλθη, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ. 600
- δταν δ' ὁ δαίμων εὔρογχος, πεποιθέναι
 τὸν αὐτὸν δεὶ δαίμονος οὐριεῖν τύχης.
- 570 ἐμοὶ γάρ ἥδη πάντα μὲν φόβου πλέα
 ἐν δύμασίν τ' ἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
 βοῶς δ' ἐν ωσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος. 605
 τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
 τοιγάρο κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' δγημάτων
- 575 γλιθῆς τε τῆς πάροιδεν ἐκ δόμων πάλιν
 ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
 φέρουσ', ἀπερ νεκροῖσι μειλικτήρια. 610
 βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
 τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
- 580 λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα.
 ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
 ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε. 615
 τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης χεροῖν
 ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
- 585 ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
 ἀλλ', ω φίλοι, χοῦσι ταῖσδε νερτέρων
 δμους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα 620
 Δαρεῖον ἀγκαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
 τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

- 590 βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
 σὺ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς,

v. 565 ἔμπορος M. ἔμπειρος G. aliique. v. 569 διεὶ M. δεὶ
 Cantabr. 2. v. 570 ἥδη M. v. 571 ἐν δύμασι τ'-ἀνταῖα M. v. 573
 τοῖα M. v. 574 τοὶ γάρ M. τήνδ' M. v. 576 ἔστειλατο M. ἔστειλα
 τῷ Lips. aliique. v. 577 μηλικτήρια M. v. 583 βίον M. χεροῖν
 Oberd. cum schol. A. ἅπάρεστι γοῦν ταῖς ἐμαῖς χερσὶ καὶ καρπὸς
 ἐλαίας ξανθῆς τῆς αἰὲν θαλλούσης τοῖς φύλλοις. v. 584 ξανθῆς M.

v. 585 πληκτὰ M. v. 588 ἀνακαλεῖσθαι M. ἀγκαλεῖσθε Dind.

- ἡμεῖς δ' ὅμνοις αἰτησόμεθα 625
 φθιμένῶν πόμποὺς
 εὑφρόνας εἶναι κατὰ γαίας.
 595 ἀλλ' ὁ χθόνιοι δαίμονες ἄγνοι,
 Γῆ τε καὶ Ἐρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
 πέμφατ' ἔνερθε φυχὴν ἐξ φῶς. 630
 εἰ γάρ τι κακῶν πέρας οἴδε πέλον,
 μόνος δὲ θνητῶν ἄκος εἴποι.
- στρ. α'. 600 A. ἦ ρ' ἀτει μου μαχαρί-
 τας ἰσοδαιμώνων βασιλεὺς
 βάρβαρα σαφηνῆ
 ιέντος τὰ παναίολ̄ αἰ-
 ανῆ δύσθροα βάγματα; 635
 605 B. παντάλαν' ἄχη δὲ συμβοάσω;
 νέρθεν ἀρα κλύει μου;
- ἀντιστρ. α'. A. ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλ-
 λοι χθονίων ἀγεμόνες 641
 δαιμονα μεγαυχῆ
 610 ιόντ' αἰνέσατ' ἐχ δόμων,
 Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
 B. πέμπετε δ' ἀνω τὸν οἶνον οὕπω 645
 Πεσρὶς αἷα κάλυψεν.
- στρ. β'. A. ἦ φίλος ἀνήρ, φίλος ὅχ-
 615 θος· φίλα γάρ κέκευθεν ἥθη.
 'Αἰδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης,

v. 594 καταγαίασ M. v. 595 ἀλλὰ χθόνιοι M. ἀλλ' ὁ χθόνιοι Blomf. et schol. A. v.v. 598. 599 εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἴδε πλέον. μόνος δὲ θνητῶν πέρας εἴποι M. εἰ γάρ τι κακῶν πέρας οἴδε πέλον (πέλον Weilius), μόνος δὲ θνητῶν ἄκος εἴποι Oberd. v. 600 Carmen inter hemich. divisit Rossbachius. μοι M. μου Ven. B. v. 603 ιέν-
 τοσ M. v. 605 διαβοάσω M. διαβαῦξω Rossbachius. δὲ συμβοάσω Oberd. v. 608 ἀγεμόνεσ M. v. 609 μεγαλαυχῆ M. μεγαυχῆ Par. A.
 v. 612 πέμπεται M. a pr. manu, ε super αι scripto. — τὸν addidit Dindorfius. v. 613 αἵ ἐκάλυψεν M. αἷα Vit. aliquie. κάλυψεν Ask. A. αἷα κάλυψεν Meinekius coll. Homericō γαῖα κάλυψεν. v. 614 ἦ φίλος
 ἀνήρ. ἦ M. alterum ἦ delevit Arnaldus. ἀνήρ Burneius. v. 616 ἀν-
 είη M. ἀνείης Brunckius ex scholio cod. Par. A. εἴθε ἀναπέμποις.

B. Ἀιδωνεὺς, δ' αἴρε τὸν οἶνον ἀνακτα Δαρειὰν, ἐή.

A. οὐτε γάρ ἄνδρας πότ' ἀπώλ-

λυ πολεμοφθόροισιν ἄταις,

620 θεομήστωρ δ' ἔκικλήσκετο Πέρσαις,

B. θεομήστωρ δ' ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ πόθ' ὠδώκει, ἐή. 655 *επονημόν! δεγ*

A. βαλὴν ἀρχαῖος, βαλὴν, ἵθι, ἵκου,

B. ἔλθ' ἐπ' ἄκρου κόρυμβου ὅχθου,

A. χροκόβαπτον ποδὸς εῦμαριν ἀείρων,

625 B. βασιλείου τιάρας φάλαρον πιφαύσκων.

A. B. βάσκε, πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἶ.

660

A. ὅπως καὶ τε κλύγες νέα τ' ἄχη,

B. δέσποτα δεσπότου, φάνηθι.

A. Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀγλὺς πεπόταται.

630 B. νεολαία γάρ ἥδη κατὰ πᾶσ' ὅλωλεν.

A. B. βάσκε, πάτερ ἄκακε Δαοειὰν, οἶ.

665

A. B. αἰαῖ αἰαῖ.

ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών.

v. 617 Δαρεῖον οἶνον ἀνακτα Δαρεῖαν. ηέ M. corr. Rossbachius. ἐή hic et in antistr. cum Teuffelio aliisque recepi. v. 618 ἀπόλλυ M.

v. 621 στρατὸν ὅποδώκει pr. εὖ ἐποδώκει sec. ηέ M. ὅπὸ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἡνιόχει sch. M. εὖ ἐποδόχει Tan. Faber coll. Poll. I. 98 δ κυβερνήτης δ ἐπὶ τῶν ολάχων καθήμενος, δ τῆς νεώς ἡγεμῶν, δ τῶν ναυτῶν ἄργων, δ ἐπὶ τοῖς οἴλαξιν ἐστώς, καὶ κατ' Ἀντιφῶντα δ ποδοχῶν, ἡ μᾶλλον κατ' ἐμὲ δ ποδηγῶν. Similiter Bekk. Anecd. I, 297, 5. ποδακεῖν, τὸ τῷ ποδὶ κυβερνᾶν. ποὺς γάρ ἐστι τοῦ ἴστοῦ τὸ ἀντίον (τοῦ ἴστοιον τὸ σχοινίον Herm.) τὸ κάτω πρὸς τῇ νητῇ. — εὖ τόθ' ὠδώκει Herm. εὖ πόθ' ὠδώκει Rossbachius. εὖ διώκει Paleius coll. glossis in G. διώκει et in Lips. ἐδίωκεν η διώκει. — εὖ ποδούχει Dindorfius.

v. 622 βαλλὴν ἀρχαῖος βαλλὴν ἵθι ἵκου M. βαλὴν ἀρχαῖος βαλλὴν Vit. βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν Ald. Turn. Item Eustathius, qui ad II. p. 381, 16 et ad Od. p. 1854 βαλὴν, ἀρχαῖος βαλὴν ex Aeschyllo additum addita interpretatione βαλῆνα τὸν βασιλέα et coll. Plut. περὶ ποταμῶν (12, 3 p. 1157 C.) ὅρος βαληναῖον, ὅ ἐστι βασιλεύον. Cf. nom. pr. Decebalus, Bubalus, Οὐάρβαλος et skr. bala = vis, balin = fortis. —

ἵθι, ἵκου Turn. ἕθ', ἕθ' ἵκου Seidlerus. v. 625 τιήρας M. τιάρας

Lips. v. 629 στύγια γάρ τις M. v. 630 νεολαία M. κατὰ πᾶσ' M. κατὰ γῆς G. et. Cantabr. 2., unde κατὰ γῆς Hermannus. v. 632 δῖ δῖ δῖ δῖ M.

675

τί τάδε, δυνάστα, δυνάστα,
 635 δίδυμα διάδωμεν ἀνάρσια;
 πᾶσαι γὰρ τῷδ' ἐξέφθινθ' αἱ τρίσκαλμοι
 νᾶες, ἄναες νᾶες. 680

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.

ῶ πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
 Πέρσαι γέραιοι, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
 640 στένει, κέκοπται, καταχαράσσεται πέδον·
 λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας
 ταρβῶ, χυὰς δὲ πρενυμενῆς ἐδεξάμην. 685
 διμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἐστῶτες στέγους,
 καὶ ψυχαγωγοῖς δρυιάζοντες γόοις
 645 οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ'. ἔστι δ' οὐκ εὐέξιοδον,
 ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ^{οὶ}
 λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν η μεθίεναι. 690
 δμως δ' ἐκείνοις συνδυναστεύσας ἐγὼ
 ἥκω· τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνος.
 650 τί ἔστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

ΧΟΡΟΣ.

σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,

v. 634 δυνάτα δυνάτα M. correctum in G. v. 635 περὶ ταῖσ-αῖ

δίδυμα δι αγό εν' ἀμάρτια | πᾶσα . . γα . . τα . . δε | ἐξέφηντ' αἱ M. οἱ
 περὶ ταῖσ-αῖ delenda sunt. διάδωμεν ἀνάρσια; Oberd. Persarum enim
 copiae navales pedestresque perierant. v. 636 πᾶσαι Dind. ἐξέφ-
 θινθ' αἱ libri plurimi. ἐξέφθινται Blomf. v. 637 ἄναεσ ἄναεσ M.

ἄναες νᾶες Hermannus. v. 639 πόλεισ M. v. 640 καὶ χαράσσεται
 M. ταράσσεται Par. E. καταχαράσσεται Oberd. v. 641 τὴν M.

v. 643 ἐστῶτες τάφου M. στέγους Oberd. coll. v. 110 τόδ' ἐνεζόμε-
 νοι στέγος ἀρχαῖον. v. 644 ροδιάζοντεσ M. δρυιάζοντες Robortellus.

v. 645 καλεῖσθαιμ' M. καλεῖσθε G. et plerique reliqui. — ἔστι δ' οὐ
 κευέξιοδον M. v. 646 καταχθονὸσ M. v. 648 ἐνδυναστεύσασ M. μεγάλα
 δυνηθεὶς παρ' αὐτοῖς sch. M. συνδυναστεύσασ Oberd. v. 649 τάχυνε
 pr. M. a sec. m. super ε adscripto α. τάχυνε etiam schol. cod. Par. B.
 legit, qui haec habet: ἥγουν ταχέως λέγε, ὡς μὴ μεμφθῶ ἐνεκα τοῦ
 χρόνου. v. 650 τί ἔστι M. et maior pars librorum. τί δ' ἔστι G. Lips.

v. 651 σέβομε ^{αἱ} M.

σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
σέθεν ἀρχαίω περὶ τάροβει. 695

Δ A P E I O Σ.

ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἡλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
655 μή τι μακιστῆρα μῆδον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

Χ O P O Σ.

δίεμαι μὲν χαρίσασθαι, 700
δίεμαι δ' ἀντία φάσθαι
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

Δ A P E I O Σ.

660 ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι 705
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἂν τοι πήματ' ἀν τύχοι βροτοῖς.
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
665 γίγνεται θνητοῖς, δομάσσων βίοτος ἦν ταῦθη πρόσω.

A T O Σ Σ A.

ὦ βροτῶν πάντων διπερσχῶν δλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
δος θ', ἔως ἔλευσσες αὐγὰς ἥλιον, ζηλωτὸς ὁν 710
βίοτον εὐαίωνα, Πέρσαις ὡς θεὸς, διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὸν κακῶν ἴδεῖν βάθος.
670 πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκούσει μῆδον ἐν βραχεῖ λόγῳ.
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγματ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.

v. 654 πεπεισμένος add. in M. a correctore. v. 655 μακιστῆρα
in M. correctum, cum prius pro μ scriptum esset x. — μακεστῆρα alii
libri. Sed cf. Hesych. μακιστήρ· βέλος. ταράσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ
μεγάλου. v. 657, 658 δείομαι M. δίομαι G. aliique. δίεμαι Hermannus. v. 658 ἀντία M. ἄρτια Paleius coll. Hom. II. 14, 92. Od. 8,
240 ἄρτια βάζειν. — φᾶσθαι M. φάσθαι Porsonus. v. 659 λέξασ
δύσλεκτα M. προκέγων Hermannus. ἐρέων δύσρητα Heimsoethius.
v. 660 παλαιὸν σοὶ M. accentum correxit Porsonus. v. 662 αφὲσ
pr. σαφὲσ sec. M. v. 665 γίγνεται M. γέγνεται Porsonus. v. 666
ευτυχῆ πότμον M. v. 667 ὡσ ἔωσ τ' M. δος θ' ἔως ex Par. A. rec. Brunckius.
v. 670 ἀκούσῃ M. ἀκούσει Porsonus. χρόνωι M. λόγῳ Ven. A. aliique.
v. 671 ὡς ἔποσ εἰπεῖν M. ὡς εἰπεῖν ἔπος G. et schol. P., qui Eurip.
Or. v. 1 οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὡδ' εἰπεῖν ἔπος attulit. 3

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίνι τρόπῳ; λοιμῷ τις ἥλθε σκηπτὸς ἢ στάσις πόλει; 715

ΑΤΟΣΣΑ.

οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται στρατός.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίς δ' ἐμῶν ἔκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.

ΑΤΟΣΣΑ.

675 θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἡπείρου πλάκα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν. 720

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἦνυσεν περᾶν;

ΑΤΟΣΣΑ.

μηχαναῖς ἔζευξεν Ἐλλῆς πορθμὸν, ὡστὸς ἔχειν πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

680 καὶ τόδ' ἔξεπραξεν, ὡστε Βόσπορον κλῆσαι μέγαν;

ΑΤΟΣΣΑ.

ώδε ἔχει, γνώμης δέ πού τις καὶ θεῶν ξυνήψατο.

v. 677 δοιοῖν (υ super οι adscripto) στρατηλάτοιν M. δυοῖν στρατευμάτοιν G. aliique. v. 678 τόσσος δε eraso accentu, qui super δὲ appictus erat. — ἦνυσεν πέραν M. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόνδε πέρας ἦνυσεν περᾶν Vind., quare πέρας τοσόνδε Heimsoethius. πῶς δὲ καὶ τοσόνδε πεζὸς πέλαγος ἦνυσεν περᾶν; Weilius. v. 680 κλῆσαι super ηι a correctore ει scripto. M. v. 681 δαιμόνων M. καὶ θεῶν Heimsoethius coll. schol. M. ἵσως καὶ συνήργησεν αὐτῷ δαιμῶν τις.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

φεῦ, μέγας τις ἥλθε δαίμων, ὡστε μὴ φρονεῖν καλῶς. 725

ΑΤΟΣ ΣΑ.

ώς ἵδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἥνυσεν κακόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὡδ' ἐπιστενάζετε;

ΑΤΟΣ ΣΑ.

685 ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὀλεσσε στρατόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ῶδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;

ΑΤΟΣ ΣΑ.

πρὸς τάδε ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει. 730

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κάπικουρίας στρατοῦ.

ΑΤΟΣ ΣΑ.

Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

690 ὦ μέλεος, οἵαν ἄρ' ἥβην ἔνυμάχων ἀπώλεσεν.

ΑΤΟΣ ΣΑ.

φυγάδα δὲ Ξέρειην ἔρημον φασὶν οὐ πολλῶν μέτα

ΔΑΡΕΙΟΣ. *οὐηράνην την δέρν.*

πῶς τε δὴ καὶ ποῖ περαίνειν; ἔστι τις σωτηρία; 735

v. 683 ἥνυσεν M. v. 687 προστάδ ώςσόυσων M. v. 688 κάπικουρία pr., σὰ sec. m. addito, M. v. 689 οὐδέ M. οὐ δὴ Dind. εἰ μή τις Heimsoethius. Sed videtur γέρων corruptum esse. v. 691 μονάδα M. φυγάδα Oberd. v. 692 τελευτᾶν M. περαίνειν Heimsoethius.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ πρὸς ἥπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;

ΑΤΟΣΣΑ.

695 ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνής· τῷδε γ' οὐκ ἔνι στάσις.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

προθ. Δ, 42 β. f. φεῦ, ταχεῖά γ' ἡλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
πτ. 6. Ζεὺς ἀπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που 740
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς·

τελευτὴν θεούς. ἀλλ' δταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χῶ θεὸς συνάπτεται.

700 νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ηὔρησθαι φίλοις.

παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέφι θράσει,

cf. 464. δστις Ἐλλήσποντον ἴρὸν, δοῦλον ως, δεσμώμασιν 745 *τελευτὴν θεούς.* *cf. 55.*

ἡλπισεν σχῆσειν ρέοντα, Βόσπορον, ρόον θεοῦ·

705 καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις

περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ.

θνητὸς ὅν θεῶν δὲ πάντων φετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,

καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φοενῶν 750 *ρρευτῶν* *(τανακτον)*

εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος

οὐδὶς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῆ.

ΑΤΟΣΣΑ.

710 ταῦτα τοῖς κακοῖς δημιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ' ως σὺ μὲν μέγαν τέκνοις

v. 693 μολεῖν M. γρ. φυγεῖν add. a sec. m., quod est interpretationum locutionis φυγάδα-μολεῖν, ex vetere scholio ortum. — ἐν δοιοῖν, v super prius οἱ addito M. γαῖν in margine Ask. adscriptum. v. 695 τοῦτό γ' οὐκ M. τῶδε γ' οὐκ Blomfieldus. v. 699 ὅτ' ἀν M. v. 700 εὑρῆσθαι M. ηὔρησθαι Dindorfius. v. 701 ἤνυσεν M. v. 705 ἤνυ-
σεν M. v. 706 schol. A. post ὅν interponxit. v. 707 πῶσαδ', M. πρὸς τάδ' Abreschius. v. 708 πόνοσ M. librique fere omnes et schol. A. δ πολὺς πλούτος δ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πόνου κατορθωθείς. v. 709 ἀρπαγῆ M. v. 710 ταῦτα τοῖς M. ταῦτά τοι Dindorfius. v. 711 μέγα M.

πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὅποι 755
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῶον δ' ὅλβον οὐδὲν αὖξάνειν.
τοιάδ' ἔξι ἀνδρῶν δυεῖδη πολλάκις κλύων κακῶν
715 τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τοιγάρο σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω 760
τόδ' ἄστυ Σουσῶν ἐξεκείνωσεν πεσὸν, *τοῦν μητρόν*
ἔξι οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὥπασεν,
720 ἐν' ἄνδρα πάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν διπρῶτος ἡγεμῶν στρατοῦ. 765
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσεν,
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν φάκοστρόφουν.
725 τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαιμων ἀνὴρ,
ἀρᾶς ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις.
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο, 770
Ιωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.
θεὸς γὰρ οὐκ ἥχθηρεν, ως εὔφρων ἔψυ.
730 Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἕθυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ Μάρδος ἥρεν, αἰσχύνη πάτρα
θρόνοισι τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ 775
Ἀρταφρένης ἐκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
735 [ἐκτος δὲ Μάραφις, ἐβδομός τ' Ἀρταφρένης.]

v. 713 ἔνδον αἰχμάζειν M. ἔνδον ἐχμάζειν (scribere debebat τάνδον ἐχμάζειν) Hartungus. ἐχμάζει· κωλύει, ἡσυχάζει, στηρίζει, κρατεῖ, δεσμεύει — ἐχμασον· ἐπίσχει, κατάσχει Hesych. v. 718 ἐξεκείνωσεν πεσὸν M. ἐξερήμωσεν πέσος Herm. ἐξεκεινώσῃ παθὸν Weilius, coll. schol. M. ἐκενώθη Σουσα. Hunc versum spurium esse putat Meinekius. v. 719 ἔξι οὗτε M. ἔξι οὐ γε Porsonus et Ven. B. v. 720 ἐν' ἄνδρ' ἀπάσησ M. ἐν' ἄνδρα πάσης Vit. aliique. v. 723 ἤνυσεν M. ἤγυσε G. aliique. v. 724 οἰλακοστρόφουν omnes libri. φάκοστρόφουν Porsonus. v. 728 ἤλασε M. ἤλασεν Victorius. v. 730 ἕθυνεν pr. ἕθυνεν sec. M. ἥθυνε Brunckius. v. 731 δ' ἐμάρδοσ M., super os a corr. τις scripto. δὲ Μάρδος reliqui libri omnes. πάτρη, super τη scripto a. M. πάτρας Vit. aliique. v. 735 ἐβδομόσ omissa particula M. ἐβδομός δ' G. aliique. ἐβδομός τ' libri nonnulli. Delevit hunc versum Schützius.

χάγω πάλου τ' ἔκυρσα, τοῦπερ ἥθελον,
χάπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ. 780
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
740 Εἴρηξε δ' ἐμὸς παῖς ὅν νέος νεαρὰ φρονεῖ,
κού μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.

οὐ γάρ, σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ἔνυγλικες,
ἄπαντες ἡμεῖς, οὐ κράτη τάδ' ἔσχομεν, 785
οὐκ ὅν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε; ποῖ καταστρέψεις
745 λόγων τελευτήν; πῶς ὅν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσομεν ὡς ἀριστα Περσικὸς λεώς;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον, 790
μηδ' εὶ στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γάρ ἡ γῆ ἔνυμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

750 πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὐσταλῇ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον. 795

v. 736 πάλου δ' M. πάλου τ' G. aliique. v. 738 προσέβαλον,
superscripto λ M. πόλει κακὸν Weilius. v. 739 νέος ἐὼν νέα φρονεῖ
M. ὅν νέος φρονεῖ νέα Monkius. ὅν νέος νεαρὰ φρονεῖ Szelinskius.
v. 740 Post hunc versum lacunam unius versus indicavit Weilius.
v. 741 εὖ M. οὐ Heimsoethius. v. 744 τίουν M. v. 748 ἦ M.
ἢ Brunckius. v. 751 ὑπερπόλλους M., et schol. A. qui πολυίππους
habet, ὑπερπόλλους Hermannus. v. 752 εὐστελῇ M. εὐσταλῇ Par.
B. aliique.

Δ A P E I O Σ.

ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.

Χ O P O Σ.

755 πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περὶ τὸν Ἑλλῆς πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

Δ A P E I O Σ.

παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν	800
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐξ τὰ νῦν πεπραγμένα	
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὐ.	
760 κεῖπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτου στρατοῦ	
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.	
μίμνουσι δ' ἐνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς	805
ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·	
οὐ σφιν κακῶν ὅψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,	
765 ὅβρεως ἄποινα κάθεων φρονημάτων.	
οἱ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη	
γέδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς.	810
βωμοὶ δὲ αἰστοι, δαιμόνων δὲ ιδρύματα	
πρόρριζα φύροδην ἐξανέστραπται βάθρων.	
770 τοιγάρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα	
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κούδεπω κακῶν	
χρηπὶς ὅπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐξαδρύνεται.	815
τόσος γὰρ ἐσται πέλανος αἵματοσφαγῆς	
πρὸς γῆν Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὅπο·	
775 θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ	
ἀφωνα σημανοῦσιν ὅμμασιν βροτῶν	

v. 753 τρόποις M. τόποις Lips. et nonnulli alii. v. 763 φίλοσ
M. φίλον plurimi libri. v. 767 πιπράναι pr. M. μ add. a correctore.
v. 768 δαιμόνων ιδρύματα omissa particula θ' M. v. 772 ἐκπα-
δεύεται M. ἐκπιδεύεται Schütz. ἐξαδρύνεται Oberd. αὔξεται τὰ κακὰ
schol. M. ἀδρύνεσθαι αὔξεσθαι τοὺς στάχυας Hesych. cf. v. 778.
v. 774 πλατέων δωριάδος M. v. 775 θῖνεσ νεκρῶν δὲ M. νεκρῶν
δὲ θῖνες Hermannus. v. 776 σημανοῦσιν M. ὅμμασι M. ὅμμασιν
Porsonus.

- ώς οὐχ ὑπέρφευ δυνητὸν ὅντα χρὴ φρονεῖν. 820
 ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσεν στάχυν
 ἄτης, δθεν πάγκλαυτον ἐξαμῆθερος.
- 780 τοιαῦθ' δρῶντες τῶνδε τάπιτίμια,
 μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
 ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαιμόνα 825
 ἄλλων ἐρασθεὶς ὅλβον ἐκχέη μέγαν.
 Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
- 785 φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
 πρὸς ταῦτ' ἔκεινον, σωφρονεῖν κεχρημένον,
 πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασιν, 830
 λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
 σὺ δ', ὁ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
- 790 ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους κόσμον δστις\ εὐπρεπῆς
 λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί· πάντα γὰρ
 κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι 835
 στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
 ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράγμαν λόγοις.
- 795 μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
 ἐγὼ δ' ἀπειψι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
 ὑμεῖς δὲ, πρέσβεις, χαίρετ' ἐν κακοῖς δμως 840
 ψυχῆ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν, *Ηορ. οδ. Π, 719.*
 ώς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὀφελεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

- 800 ἡ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
 ἥλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

ΑΤΟΣΣΑ.

- ὦ δαῖμον, ὡς με πόλλῳ ἐσέρχεται κέαρ 845

v. 786 κεχρημένοι M. et reliqui libri omnes. κεχρημένον schol. A. Schützius. ἡ κεχρημένον ἀντὶ τοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ ἄξιον ὅντα σωφρονεῖν. — νουθετεῖν κεχρημένοι — σωφρονίσμασιν Weckleinus.

v. 791 πάντα M. παντὶ Canterus. v. 798 ψυχῆ... καθημέραν M. v. 802 πολλὰ εἰσέρχεται κακὰ M. πόλλῳ ἐσέρχεται Turnebus. κέαρ Heimsoethius.

ἄλγη, μάλιστα δὲ ηδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
805 ἐσθημάτων κλύουσαν, ην νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἰμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
ὑπαντιάζειν παίδ' ἐμῷ πειράσομαι. 850
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

Gino mag. 7. v. 494-9.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόποι, ημεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκῦροσαμεν
810 εὗθ' δὲ γηραιὸς παντάρκης ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς 855
ἰσόθεος Δαρεῖος ἀρχε χῶρας.
πρῶτα μὲν εὔδοξίμους στρατιᾶς ἀπεφανόμεθ', ηδὲ νομίσματα
πύργια
πάντ' ἐπηγύθυνον. νόστοι δὲ ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς 860
εὔφρονάς εὖ πρᾶσσοντας ἀγονοῖς.
815 δσσας δὲ εἶλε πόλεις πόρου οὐ διαβάς Ἀλυος ποταμοῖο
οὐδὲ ἀφ' ἑστίας συνθεῖς, 865
οἵαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι
Θρηκίων ἐπαύλων, 870
λίμνας τ' ἔκτοθεν αἱ κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι περὶ πύργου
820 τοῦδε ἄνακτος αἴον,
Ἐλλας τὸν ἀμφὶ πόρου πλατὺν εὐχόμεναι, μογία τε Προποντὶς, 875
καὶ στόμωμα Πόντου. *εὐρέχοσι (Lauffel)*

v. 807 ἐμῷ παιδὶ M. παίδ' ἐμῷ Turnebus. παῖδ' ἐμὸν Lobeckius.
παιδὶ μου Dindorfius. v. 810 γεραιὸς M. γηραιὸς Par. A. aliique.
παντάρκης M. παντάρκης Aldina. παντάρκας Cantabr. I ἀκάκης M.
ἀκάκας G. aliique. v. 811 ἀρχε M. v. 812 εὔδοξίμους στρατιᾶς ἀποφα-
νόμεθ' M. εὔδοξίμους στρατιᾶς Wellauerus. νομίσματα M. νομίσματα Her-
mannus. v. 813 ἐπέ. θυνον M. ἐπηγύθυνον Dindorfius. ἐπεύθυνεν
Bothius. v. 814 Desunt in libris tres syllabae dactylum efficientes.
εὔφρονας add. Schwenckius. ἀκτορας Halmius. ἀγον (ἀγον ceteri) ἐσ-
οῖχουσ M. ἀγονοῖς Porsonus. v. 815 ποταμοῦ. δ', eraso δ post
ποταμοῦ et adscripto ad ἀφ' a correctore. M. ποταμοῦ οὐδὲ vulgo. πο-
ταμοῖο οὐδὲ Burneius. v. 816 συνθεῖσ M. v. 818 θρηκίων M.
Θρηκίων Brunckius. v. 819 ἐληλάμεναι M. v. 821 ἐλλασ ἀμφὶ M.
ἐλλας τὸν ἀμφὶ G. aliique. εὐχόμεναι M. ἀρχόμεναι Blomfieldus.

- στρ. γ'. νᾶσοί δ' αἱ κατὰ πρῶν' ἄλιον περίκλυστοι, 879
 τῷδε γὰρ προσήμεναι,
- 825 οἵα Λέσβος, ἐλειόφυτός τε Σάμος, Χίος, 884
 ἥδε Πάρος, Νάξος, Μύκονος,
 Τήγνω τε συνάπτουσ' Ἀνδρος ἀγχιγείτων.
- ἀντιστρ. γ'. καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους, 890
 Αῆμνον, Ἰκάρου δὲ ἔδος,
- 830 καὶ Ρόδου ἥδε Κνίδου Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον
 ἥδε Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τὰς
 νῦν ματρόπολις τῶνδ' αἰτία στεναγμῶν. 896
- ἐπιφδός. καὶ τὰς εὐχτεάνους κατὰ κλῆρον Ιαόνιον πολυάνδρους
 Ἑλλάνων ἐκράτυνεν
 835 σφετέραις φρεσίν. ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευ-
 χηστήρων
 παμμίκτων τ' ἐπικούρων.

πατέλλασσεν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν πολέμοισι 905
(επειδή) δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι τε ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

- ἰὼ,
 δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
 840 τῇσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης. 910
 ὡς ἀμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
 Περσῶν γενεᾶ· τί πάθω τλήμων;
 λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ρώμη
 τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.

- v. 823 αἱ M. αἱ Brunckius. v. 825 οἵα M. οἵα Ven. B. Schützius.
 v. 827 ἀνδρῶν, super ων adscripto δσ a correctore v. 828 μεσ-
 ἀγκτους M. μεσάκτους Lips. aliique. v. 829 ἔδοσ M. ἔλος Victorius.
 v. 830 καὶ Ρόδου M. Ρόδου τ' Hermannus. v. 832 ματροπόλεισ
 M. στεναγμάτων M. στεναγμῶν Hermannus. v. 833 εὐχταιάνους M.
 εὐχτεάνους corr. ex εὐτέκνους G. ιόνιον M. Ιαόνιον Hermannus. v. 834
 Ἑλλάνων M. Ἑλαύνων G. aliique. v. 837 ἀμφιλόγωσ θεόπρεπτα M.
 ἀμφιβόλως Colb. 1 aliique. θεόπρεπτα G. v. 838 πλαγαῖσι τε Can-
 tabr. 1 Par. B., om. τε in M. v. 842 γενεα.. M. v. 844 τήννδ' M.

845 εἴθ' ὅφελε, Ζεῦ, καμὲ μετ' ἀνδρῶν 915
 τῶν οἰχομένων
 θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

ΧΟΡΟΣ.

δτοτοῖ, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθῆς
 καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
 850 κόσμου τ' ἀνδρῶν, 920
 οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.

Προφόδος. γὰ δ' αἰάζει τὸν ἔγγαιαν
 ἥβαν Ξέρξα κταμέναν, Ἄιδου
 σάκτορι Περσᾶν· ἀβροβάται γὰρ
 855 πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος, 925
 τοξοδάμαντες, πάνυ πάμφυρτος
 μυριᾶς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται.
 αἰαῖ αἰαῖ κεδνᾶς ἀλκᾶς.
 Ασία δὲ χθὼν, βασιλεῦ γαίας,
 860 αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνῳ κέκλιται. 930 Χερν. VI, 24.

ΞΕΡΞΗΣ.

στρ. α'. δδ' ἔγὼν, οἰοῖ, αἰακτὸς
 μέλεος γέννα γῷ τε πατρῷ
 κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.

ΧΟΡΟΣ.

πρόσφθογγόν σοι νόστου τοίαν
 865 κακοφάτιδα βοὰν, κακομέλετον ἵαν 935

v. 845 ὅφελεν M. ὅφελε libri plerique. καμὲ M. v. 847 κατὰ M.
 v. 848 δτοτοῖ M. δτοτοῖ Blomfieldus. βασιλεῦσ M. v. 850 Hic
 versus in marg. M. adscriptus est. v. 851 ἐπεκειρεν M. v. 852
 ἔγγαιαν M. v. 854 σάκτορπερσᾶν M. ἀγδαβάται M. ἀδοβάται Passo-
 vius. ἀβροβάται Oberd. v. 856 πάνυ ο γὰρ φύστις M. ταρφύς τις
 Franzius. πάμφυρτος Oberd. v. 858 αῖ αῖ M. Hic versus in M.
 Xerxi attribuitur. v. 861 οἶ οῖ M. v. 862 πατρία M. πατρῷα
 Heathius. v. 864 προφθόγγον, ante ω a sec. m. σ add. M. πρόσφθογγον
 Turnebus. τὰν M. τοίαν Paleius. v. 865 ἵαν M.

Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
πέμφω, πολύδαχρον ἵαχάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀντιστρ. α'. Ἱετ' αἰανῆ πάνδυρτον 940
δύσθροον αὐδάν. δαιμων γὰρ δδ' αὐ
870 μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

ἥσω τοι χάγῳ πάνδυρτος,
νεοπαθέα σέβων ἀλίτυπά τε βάρη, 945
πόλεως γέννας πενθητῆρος.
χλάγξω δ' ἀρίδαχρον ἀυτάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

στρ. β'. 875 Ἱάνων γὰρ ἀπηύρα,
Ἴάνων ναύφρακτος 950
Ἄρης ἑτεραλκής
νυχίαν πλάκα κερσάμενος
δυσδαιμον' ἀν' ἀκτάν.

ΧΟΡΟΣ.

880 οἰοιοῖ βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου.
ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὅχλος, *Ulias Ντζέσ* 955
ποῦ δέ σοι παραστάται,

v. 867 πέμψω πέμψω — ἵαχάν M. πέμψω — ἵαχάν Porsonus;
sed apud tragicos ἵαχή penultimam producit. v. 868 καὶ πανόδυρτον
M. καὶ delevit Passovius. πάνδυρτον Blomfieldus. v. 871 καὶ M.
χάγῳ Paleius. πανόδυρτον M. πάνδυρτον Blomfieldus. πάνδυρτος Hermannus. v. 872 λαοπαθῆτε, σεβίζων M. νεοπαθέα Paleius. σέβων Hermannus. v. 874 χλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδαχρον M. ἀρίδαχρον ἀυτάν Weilius. — versus 875—880. Xerxi attribuit Lachmannus.—
v. 876 ἵάων, littera ν supra scripta a correctore M. v. 878 νυχίαν M. βρυχίαν Arnaldus. μυχίαν Pauvius. στυγίαν Roscherus. κερσάμενος M. κερσαμένους Weilius. v. 879 δυσδαιμονά τ' ἀκτάν M. δυσδαιμον' ἀν' ἀκτάν Oberd. ἀποκείρας στυγνὴν πλάκα κατὰ τὴν δυσδαιμονα ἀκτὴν, τοῦτ' ἔστι κατὰ τὴν Σαλαμῖνα schol. M. cf. Il. 15, 488 μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς νῆας ἀνὰ γλαφυράς. v. 880 οἵ οἱ οἱ M. ἐκπεύθοι M. ἐκπεύθου ceteri. ἐκπέρθου Weilius. fort. ἐκπεύθου. v. 882 δέ σοι M. δέ σοὶ Porsonus.

οῖος ἦν Φαρανδάκης,
 Σούσας, Πελάγων,
 885 Δοτάμας ἢδ' Ἀγδαβάτας, Ψάμμις,
 Σουσισκάνης τ'
 'Αγβάτανα λιπών. 960

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀντιστρ. β'. δλοοὺς ἀπέλειπον
 Τυρίας ἐκ ναὸς
 890 ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς
 Σαλαμινιάσιν, στυφελοῦ
 θείοντας ἐπ' ἀκτᾶς. 965

ΧΟΡΟΣ.

οἰοιῶ βόα, ποῦ σοι Φαρνοῦχος
 χάριόμαρδός τ' ἀγαθός, 38.
 895 ποῦ δέ Σενάλκης ἄναξ,
 ἢ Λιλαῖος εὐπάτωρ,
 Μέμφις, Θάρουβις 970
 καὶ Μασίστρας Ἀρτεμβάρης τ'
 ἢδ' Ὑσταιγμας;
 900 τάδε σ' ἐπανερόμαν.

ΞΕΡΞΗΣ.

στρ. γ'. ἵω ἵω μοι
 τὰς ὡγυγίους κατιδόντες τὰς
 στυγνὰς Ἀθάνας 975

v. 885 καὶ δότάμασ M. Δοτάμας deleto καὶ Hermannus. ἀγβάτασ M.
 v. 887 ἀγβάτανα λιπών M. προλιπών Par. L. τὰ Βάτανα Hermannus.
 v. 891 σαλαμινῖσιν M. Σαλαμινιάσι Hermannus. στυφέλου M. στυφε-
 λοῦ Blomfieldus. v. 893 οἵ οἱ ποῦ δέ σοι φαρνοῦχοσ M. Post
 οἰοιῶ addidit βόα Hermannus; δέ idem delevit. v. 894 χ' ἀριόμαρ-
 δός τ' M. Ἀριόμαρδός τ' Brunckius. χάριόμαρδός τ' Teuffelius. v. 896
 λίλαιοσ M. Λιλαῖος Lehrsius. v. 900 ἐπανέροματ M. ἐπανερόμαν
 Wellauerus. v. 901 ἵω ἵω μοῖ μοῖ M. ἵω ἵω μοι Vit. aliique. v. 902
 post κατιδόντες inseruit τὰς Blomfieldus.

πάντες ἐνὶ πιτύλῳ,
905 ἐὴ ἐὴ, τλάμουες ἀσπαίρουσι χέρσω.

ΧΟΡΟΣ.

ἢ καὶ τὸν Περσᾶν αὐτοῦ
τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν, 980
μυρία μυρία πεμπαστὰν,
Βατανώχου παῖδ' Ἀλπιστον
910
τοῦ Σησάμα τοῦ Μεγαβάτα,
Πάρθον τε μέγαν τ' Οἰβάρην
ἔλιπες ἔλιπες; ὡς ὡς δάκων. 985
Πέρσαις ἀγανοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀντιστρ. γ'. 915 ἵνγγά μοι δῆτ'
ἀγαθῶν ἑτάρων ὅπομιμνήσκεις,
ἄλαστ' ἄλαστα 990
στυγνὰ πρόκακα λέγων.
βοῇ βοῇ μοι μελέων ἔντοσθεν ἥτορ.

ΧΟΡΟΣ.

920 καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον
Ξάνθιν, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην, 995
Διαιξίν τ' ἡδ' Ἀρσάκην

v. 905 ἔξε M. ἐὴ ἐὴ Dindorfius. χέρσω M. v. 906 τὸ . . ν περ-
σῶν M. Περσᾶν Blomfieldus. v. 910 post v. 909 excidit monometer
anapaesticus. v. 911 σησάμα M. Σισάμνα L. Dindorfius. v. 912
τοιβάρην τ' M. τ' οἰβάρην Askew. A. aliique. v. 913 ὡς ὡς δαίων M.
ὡς ὡς Dind. δάκων Hermannus. v. 914 προκακὰ λέγεισ M. λέγειν
Lachmannus. v. 915 ὁγγάμοι δῆτ' ἀγα | θῶν ἑταρών M. ὕγγα δῆ
μοι — κεδνῶν Weilius. v. 916 ὅπομιμνήσκεισ M. v. 917 ἄλαστ',
quod omissum est in M., addidit Hermannus. v. 918 λεγών M. λέ-
γειν Lachmannus. v. 919 μοι add. Dindorfius. ἔνδοσθεν M. ἔντοσθεν
Blomfieldus. v. 920 ἄλλο M. ἄλλον Schützius. v. 921 μυριόνταρ-
χον M. v. 922 ξάνθην M. Ξάνθιν Hermannus. 923 διαιξίν τ' M.
Διαιξίν τ' Turnebus. Διαιξίν τ' Weilius.

ἱππιάνακτας,

925 Κηγδαδάταν καὶ Λυθίμναν
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς 1000
τροχηλάτουσιν, ὅπιθεν ἐπόμενοι·

ΞΕΡΞΗΣ.

στρ. δ. βεβᾶσιν οὐχ ἀπερ ἀκρωταὶ στρατοῦ·

ΧΟΡΟΣ.

930 βεβᾶσιν, οἵ, νώνυμοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἢ ἢ, ἢ, ἵω ἵω.

ΧΟΡΟΣ.

ἵω ἵω, δαιμόνων
θέντων ἀελπτον κακόν. 1005
διαπρέπον, οἷον δέδορκεν Ἀτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀντιστρ. δ. 935 πεπλήγμεθ' οἴαι δὲ αἰῶνος τύχαι.

ΧΟΡΟΣ.

πεπλήγμεθ', εὔδηλα γὰρ,

ΞΕΡΞΗΣ.

νέαι νέαι δύαι δύαι, 1010

v. 926 τόλμον αἰχμᾶς M. v. 927 — v. 931 in M. Xerxi continuati sunt. v. 928 ὅπισθεν δ' M. δ' delevit Blomfieldus. ὅπιθεν Wellauerus. — ἐπόμενοι M. ἐπομένους Weilius. v. 929 βεβᾶσι γὰρ οἶπερ (ἡπερ Vind. teste Heims.) ἀγρόται (ἀκρόται Robort. et schol. M.) στρατοῦ M. τοίπερ Passovius. ἀκρωταὶ Hermannus. οὐχ ἀπερ ἀκρωταὶ Heimsoethius. v. 930 οἵ, νώνυμοι M. οἱ νώνυμοι G. aliique. — v. 931 — 935 in M. choro tribuuntur. v. 931 Xerxi dedit Hermannus.

v. 932 sequ. δαιμονεσ ἔθετ' ἀελπτον κακὸν διαπρέπον οἷον δέδορκεν ἄτα M. ζαπρέπον Dindorfius. δαιμόνων θέντων Weilius. v. 935 δίαι τ' αἰῶνος τύχαι M. Hic versus in margine scriptus est. οἴα δὲ αἰῶνος τύχαι Paleius. v. 936 — v. 941 in M. choro dati sunt. v. 937 Xerxi attribuit hunc versum Hermannus. νέα νέα δύα δύα Weilius.

ΧΟΡΟΣ.

Ιαόνων ναυβατᾶν
χύρσαντες οὐκ εὔτυχῶς.

940 δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

στρ. ε'. πῶς δ' οὕ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον φθίσας πέπληγμαι. 1014

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' οὐκ; ὅλωλεν μεγάλως τὰ Περσᾶν. εἰ δ' οὐκ ὅλα, μεγάλα
δικαστοί, Περσᾶν

ΞΕΡΞΗΣ.

δρῆς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς δλας στολᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

δρῶ δρῶ.

ΞΕΡΞΗΣ.

945 τόνδε τ' διστοδέγμονα —

1020

ΧΟΡΟΣ.

τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;

ΞΕΡΞΗΣ.

θησαυρὸν βελέεσσιν.

ΧΟΡΟΣ.

βαιά γ' ώς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.

v. 938 ιάνων M. ιαόνων Lips. aliique. ναυβάταν M. ναυβατᾶν Rabbortellus. v. 940 δυσπόλεμον M. δυσπάλαμον Hartungus. περσῶν M.

v. 941 τάλας M. scripsi φθίσας coll. schol. M. κόπτομαι, θρηνῶ δλέσας τοσοῦτον στρατόν. Idem videt Heimsoethius. v. 942 μεγάλατε M. μεγάλως Cantabr. 1. teste Butlero. μεγάλως τὰ Hermannus. v. 943 ἐμᾶσ στολᾶσ M. δλας Oberd. coll. schol. M. θεωρεῖς τὸ περίλοιπον ἐμὲ λείφανον τῆς ὄλης στρατιᾶς. v. 945 τὰν δέτ' M. τόνδε Porsonus. v. 947 βέλεσσιν M. βελέεσσιν Hermannus.

ΧΟΡΟΣ.

950 Ὑάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας. 1025

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀντιστρ. ε'. ἀγανόρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ' ἀελπτον.

ΧΟΡΟΣ.

τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς δμιλον;

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ' ἐπέρρηξ ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ. 1030

ΧΟΡΟΣ.

παπᾶι παπᾶι.

ΞΕΡΞΗΣ.

955 καὶ πλέον ἦ παπᾶι μὲν οὖν.

ΧΟΡΟΣ.

δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.

ΞΕΡΞΗΣ.

λυπρὰ, χάρματα δ' ἐχθροῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη. 1035

ΞΕΡΞΗΣ.

γυμνός εἰμι προπομπῶν.

ΧΟΡΟΣ.

960 φίλων ἄταισι ποντίαισιν.

v. 950 *ἴαόνων* M. *Ὑάων* Hermannus. *Ὑάνων* Passovius. v. 953
πεπλονδ' M. v. 959 *γύμνόσ* ει μι M.

ΞΕΡΞΗΣ.

στρ. σ'. δίαινε δίαινε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἵθι.

ΧΟΡΟΣ.

διαινομαι γέεδνος ὅν.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νῦν ἀντίδουπά μοι.

1040

ΧΟΡΟΣ.

*μέλειν πάρεστι
δέσποτα* δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.

ΞΕΡΞΗΣ.

965 ὥζε μέλος δμοῦ τιθείς.

ΧΟΡΟΣ.

δτοτοτοτοτοῖ,
βαρεῖά γ' ἄδε συμφορά.
οἱ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.

1045

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀντιστρ. σ'. ἔρεσσ', ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

*δέθεν κακῶν
κακῶν κακοῖς* 970 μέλειν πάρεστι, δέσποτα.

1049

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νῦν ἀντίδουπά μοι.

1048

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ αἰαῖ, δύα δύα.

1047

v. 961 δίαινε δίαινε M. ἵαιν' ἵαινε Heimsoethius. v. 962 Hunc versum, qui in libris post v. 969 legitur, hue transtulit Butlerus. διαινομαί γέεδνοσ M. v. 963 et v. 971 νῦν M. Corr. Pauwius. v. 965 ὥζε συντιθείς μέλος Weilius, temere ad schol. M. provocans »συντιθείς μέλος θρηνει, ἀντὶ τοῦ εὔρυθμως.« v. 968 δῆ M. oī Aldina. ἀλγῶt M. v. 969 χάριν M. v. 970 – v. 972 Ordinem versuum restituit Weilius. v. 972 ἀι ἀι ἀι M.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἐπορθίαζέ νυν γόοις.

1050

ΧΟΡΟΣ.

δτοτοτοτοῖ,
 975 μέλαινα δ' ἀμμεμίξεται,
 οῖ, στονόεσσα πλαγά.

ΞΕΡΞΗΣ.

στρ. ζ'. καὶ στέρον' ἄρασσε καὶ βόα τὸ Μύσιον.

ΧΟΡΟΣ.

ἄντι, ἄντα.

1055

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

ΧΟΡΟΣ.

980 ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀντει δ' δξύ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τάδ' ἔρξω.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀντιστρ. ζ'. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν. 1060

ΧΟΡΟΣ.

ἄντι ἄντα.

v. 973 νῦν Μ. v. 975 μέλαιναδ' ἀν μεμίξεται Μ. ἀμμεμίξεται Dind.
 v. 976 μοι Μ. οῖ Lachmannus. v. 977 κ' απιβόα Μ. καὶ βόα Hermannus coll. Eust. ad Dionys. P. v. 791 διὸ καὶ Λισχύλος φησί, βόα τὸ Μύσιον, ἦγουν θρήνει. v. 978 ἄντα ἄντα Μ. hic et infra v. 984. v. 979 ὅπερθε Μ. πέρθε edd. Rob. et Vict. v. 980 ἄπριγδα ἄπριγδα μάλαγό εδνα Μ. v. 981 ἀντει Μ. v. 983 ἔρειδε Μ. ἔρεικε in non-nullis librīs.

4*

ΞΕΡΞΗΣ.

985 καὶ φάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄπροτρος' ἄπροτρα μάλα γόεδνα.

ΞΕΡΞΗΣ.

διαινοῦ δ' ὕσσε.

ΧΟΡΟΣ.

τέγγομαι τοι.

1065

ΞΕΡΞΗΣ.

ἐπιφθός. βόα νυν ἀντίδονπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

990 οἰοῖ οἰοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

αἰαχτὸς ἐξ δόμους κίε.

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ, αἰαῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὼ Περσὶς αἰα.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ δυσβάστας. δυσβάστας

ΞΕΡΞΗΣ.

995 ιωὰ δὴ κατ' ἄστυ.

1070

ΧΟΡΟΣ.

ιωὰ δῆτ' ἀν' αἰαν.

v. 986 ἄπροτρος' ἄπροτρα μάλα γόεδνα M. v. 989 ἀντί δου παμοι M.
v. 990 δι δι δι οι M. v. 992 αἰαῖ αἰαῖ inseruit Hermannus.

ΞΕΡΞΗΣ.

γοῦσθ' ἀβροβάται.

ΧΟΡΟΣ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὼ Περσὶς αῖα.

ΧΟΡΟΣ.

1000 *ἰὼ δυσβάϊκτος.* *δυσβαϊκτος*

ΞΕΡΞΗΣ.

ἢη, ἢη τρισκάλμοισι βάρισιν φθιτοί.

1075

ΧΟΡΟΣ.

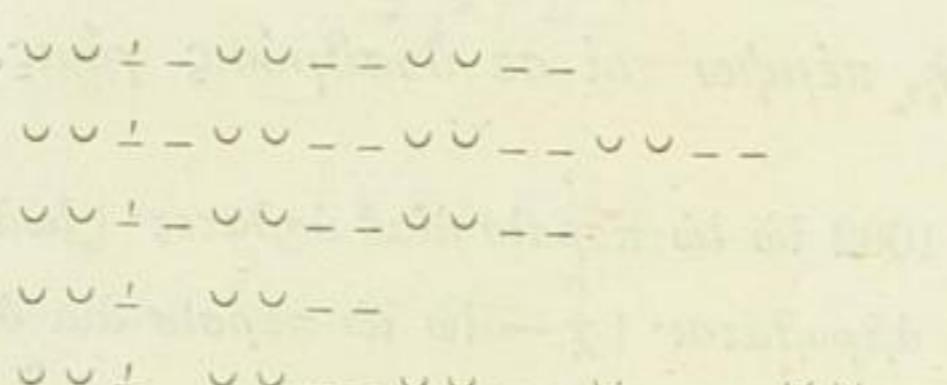
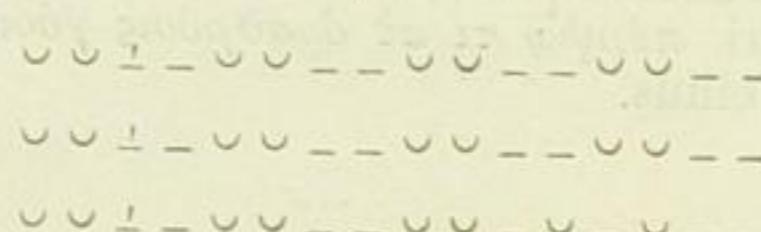
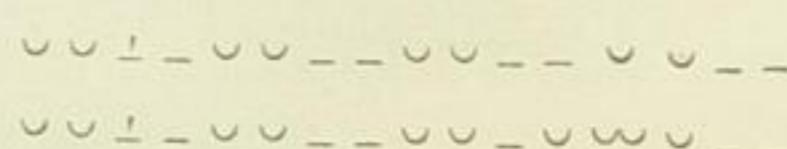
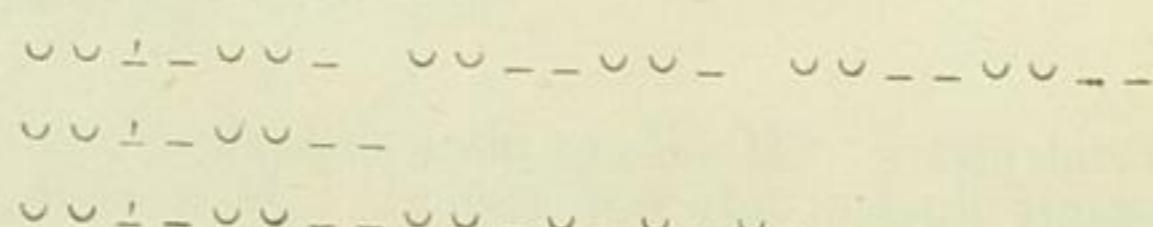
ἢη ἢη, πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις.

v. 993 — v. 1002 *ἰὼ ἵω περσὶς ἀῖαδ ύσβατος.* | *ἵωὰ δῆ τα νάι νάι |*
ξερ^ξ*— γοῦσθ' ἀβροβάται.* | *χ*^ο*— ἵω περσὶς ἀῖα δύσβατοσ.* | *ξερ*^ξ
ηή ηή τρισκάλμοισιν. | *ηή ηή βαρίσιν δλόμενοι* | *χ*^ο*— πέμψω τοῖσ εὸδ*
υσθρόοις γόοις. *αἰσχύλου πέρσαι.* M. In Par. B. pro variis lectionibus
δύσβατος et *δυσβάϊκτος* adnotata sunt, adscripta glossa *δυσθρήνητος*,
unde δυσβάϊκτος Brunckius, *δυσβαϊκτός* Porsonus. *ἢη ἢη* Hermannus.—
βάρισιν plurimi libri. *πέμψω τί σε δυσθρόοις γόοις* G. aliique. — Re-
iqua emendavit Weilius.

CONSPECTUS NUMERORUM LYRICORUM.

I. Parodus. v. 1 — v. 109.

- a) v. 1 — v. 65. Systemata anapaestica.
 b) v. 66 — v. 109 Canticum.

 α' .*Imiker* β' . γ' . δ' .

ε'. Trofann's Logorithm

— U — U — U —
— U — U — U —
U — — U — U —
— U — U — U —
— U — — U — U —

ζ'.

— U — — U — — U — U —
— U — — U — — U — U — U —
U — — — U — U — — — W — W —
— U — U — —

II. Planctus. v. 225 – v. 256. *Trofann's Logorithm*

α'.

U — U — U — U — U —
— — U — — — U — — U —
— U — U — U — — □

β'.

U — W — U — —
U — W — U — U — —
— U — U — U — U — —
— U — U — U — —

γ'.

U — U — — — U —
U — — — — U —
— — — — U — U —
— W — — U — U — □

III. Stasimum primum. v. 499 — v. 564.

- a) Systemata anapaestica. v. 499 — v. 514.
 b) Canticum. v. 515 — v. 564.

α' . trochäisch-logardisch (pherekratikos)

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

β' . logardisch

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

* γ' . logardisch

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

IV. Stasimum secundum. v. 590—v. 637.

- a) Systemata anapaestica. v. 590—v. 599.
 b) Canticum. v. 600—v. 637.

 α' .

— ∙ ∙ ∙ — — ∙ ∙ ∙ —
 — ∙ ∙ ∙ — — ∙ ∙ ∙ —
 — ∙ ∙ ∙ — — ∙ ∙ ∙ —
 ∙ — ∙ — ∙ ∙ — ∙ —
 — ∙ ∙ ∙ — ∙ — ∙ —
 — ∙ ∙ — ∙ ∙ — ∙ —
 — ∙ ∙ — ∙ ∙ — ∙ —

 β' .

— ∙ ∙ — — ∙ ∙ —
 — ∙ ∙ — ∙ — ∙ —
 ∙ ∙ — ∙ — ∙ — ∙ —
 ∙ ∙ — ∙ — ∙ — ∙ — ∙ —

 γ' .

— ∙ ∙ — — ∙ ∙ — ∙ —
 — ∙ ∙ — ∙ — ∙ — ∙ —
 ∙ ∙ — ∙ — — ∙ — ∙ —
 ∙ ∙ — ∙ — — ∙ — ∙ —
 — ∙ ∙ ∙ — — — —

Epodus.

— ∙ ∙ —
 — ∙ ∙ — ∙ ∙ — ∙ ∙ —
 ∙ ∙ ∙ — ∙ ∙ — ∙ —
 ∙ ∙ ∙ — — ∙ — ∙ —
 — ∙ — — — — — —
 — ∙ ∙ — — — —

V. Anapaesti lyrici.
v. 651 — v. 653. — v. 657 — v. 659.

U U L D U U U —
U U L — U U U —
U U L — — U U —

VI. Stasimum tertium.
v. 809 — v. 838.

α' .

L W — W — W — W — W — W — W — W —
L U — — — — — — W — W — W —
L W — — — U — U — —

β' .

L — — U U — U U — U U — U U — U
L U — U —
L — — U U — U U — U U — U U —
L U — — —

γ' .

L — — W — W — W — —
L U — U — U —
L W — W — W — W — W
L W — — — W —
— L W — — — U — U —

Epodus.

L — — U U — W — U U — W — W —
L — — U U — U
U U L W — U U — W — U U — — — —
L — — U U — —
L — — U U — W — U U — W — W — U
L — — U U — — — U — U — U —

VII. Exodus. v. 839 — v. 1002.

- a. Systemata anapaestica. v. 839 — v. 851.
- b. Planctus. v. 851 — v. 1002.

Proodus.

v. 852 — v. 860.

- ∕ - - - -
- ∕ - - w - - -
- ∕ - - - w - -
- ∕ - - - - - -
- ∕ - - w - - -
- ∕ - - - - - -
- ∕ - - - - - -
w ∕ - - w - - -
- ∕ - - w w w -

α' .

w ∕ - - - -
w ∕ - - - w w -
w w w -

- ∕ - - - - - -
w w w w - w w w -
w ∕ - - - - - -
- ∕ w - w - -

β' .

w ∕ w - -
w ∕ - - - -
- ∕ w - -
w ∕ w - w -
- ∕ w - -

- I I V - - I I -
 I W - - W -
 I V - V - V -
 I V - V - V -
 - I V V -
 W I - - W - -
 - I - -
 - V V V -

γ'.

V I V - - -
 - I V V - V V - -
 V I V - - -
 I W W V V -
 V I V - I W V V - -

- I - - - - -
 - I - - - - -
 - W - W - - -
 W I - - - - -
 - W - -
 - I - - - W - -
 - I W - - - -
 W W V V - - - -
 - I V - W V W V -

δ'.

V I V - - V - - V -
 V I V - - V -
 V I V - V - V -
 V I V - - V -
 - I V - - V -
 I V - - V - V -

ϵ' .

- 1 0 - - 0 - - 0 - 0 - -
 0 1 0 - - 0 0 - 0 - -
 0 1 0 - - 0 0 - 0 - 0 -
 0 1 0 - - 0 0 - 0 - 0 0
 0 0 0 - 0 - 0 -
 1 0 - 0 - 0
 1 0 - 0 - -
 1 0 - 0 - -
 0 1 - - 0 - 0 - -

 ζ' .

0 1 0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0 -
 0 1 0 - 0 - 0 -
 0 1 0 - 0 - 0 -
 0 1 0 - 0 - 0 -
 0 1 0 0 0 - 0 -
 0 0 0 0 - 0 - 0 - 0 - 0 -
 1 0 - 0 - -

 ζ' .

0 1 0 - 0 - 0 - 0 - 0 - -
 0 0 0 0
 - 1 0 - - - 0 - - -
 0 1 0 - 0 0 0 - 0
 0 1 - - - 0 - 0 - -

Epodus.

U L U - U - U -
U L U -
- L U - U - U X
U L U -
U L - U - X
U L - U - X
U L U - U - X
U L U - U - X
U L - U U -
U L - U U -
U L - U - X
U L - U - X
U L U - - - - - U - U - U -
U L U - - - - - U - U - U -

Berolini typis J. Draeger (C. Feicht).

